

Ra's Kra'zel

VOOR NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN



PARADIJSELIJK SEYCHELLEN

Reisverslag

VERRASSEND SALMAH PLATEAU

Reistips

DUTCH NIGHT

Fotopagina

JUNI 2015
JAARGANG 30/NUMMER 3





Jawel, voor u ligt weer een Raskrabbel vol leuke en interessante verhalen, ervaringen en reportages van, voor, door en over Nederlandstaligen in Oman.

Dit keer zelfs een extra dikke zomereditie, want we hadden gewoonweg te veel bijdrages voor het standaard aantal pagina's. Dus stop deze Raskrabbel in de tas op weg naar strand of zwembad, of leg hem bovenop in je vakantiekoffer en neem de tijd om 'm uitgebreid te lezen.

Als 'vakantiespecial' nemen we u in deze Raskrabbel mee naar de tropische palmstranden van de Seychellen en op spannende tochten over het Salmah plateau. Paul Gregorowitsch vertelt in 'Mijn baan in Oman' hoe een vakantie in Oman hem leidde tot CEO bij Oman Air. Verder een artikel over Maxine Burden, die het prachtige souk-boek 'Throw down the anchor' samenstelde. En schrijfster Martien Huisman houdt niet van reizen, maar doet het toch, met als resultaat haar mooie bijdrage aan het boek 'Te Gast in Oman'. Lees ook hoe je dit boek kunt winnen!

De ambassade blikt door de ogen van Laurens van der Poel terug op haar activiteiten in de eerste maanden van 2015. Uitgebreide fotoreportages geven een prachtig beeld van het Kinderfeest, de Dutch Night, de Vrijmarkt en de Koningsborrel. Benieuwd hoe het gaat met Helga en Iris die medio vorig jaar teruggingen naar Nederland? Lees het in 'On The Move'.

Verder sportieve bijdrages van de oudste én jongste Nederlandse deelnemer aan de Fahal Swim 2015, en van Mare en Mara over hun passie voor de paardensport. Hans Erlings neemt u mee naar een spannend wegenbouwproject in het zuiden van Oman. Verder wil een 'jonguh. van d'n orga' het nog effe hebben over de zjeeps en frikadellen van MOW 2015, mét een tip voor d'n orga 2016... Voeg daarbij nog onze overige vaste rubrieken zoals de Schrijverspen, Boekrecensies, Kinderpagina, Restaurant Review, Financiële Perikelen en het Prikbord, en u komt de warme maanden wel door!

Wij wensen u veel leesplezier en een fijne zomer!

Hartelijke groet,

Redactie Raskrabbel

De Raskrabbel is een tijdschrift voor alle Nederlandstaligen in Oman en verschijnt drie maal per jaar.

Kostenloos aan te vragen in Oman via Hetty Schuiling of via het emailadres: raskrabbel@hotmail.com

Heb je een leuke bijdrage voor de Raskrabbel? Lever dan per mail - raskrabbel@hotmail.com - je tekst aan in een Word-document. We houden circa 450 woorden per pagina aan, dan is er nog wat ruimte voor foto's. Je afbeeldingen graag apart aanleveren in hoge resolutie (300 dpi) als jpg, tiff of eps bestand. De redactie van de Raskrabbel neemt in principe de aangeleverde stukken integraal over. Echter behoudt zij zich het recht voor om teksten aan te passen. Teksten worden gescreend op grammatica en spelling.

HOOFDREDACTIE
Erika Hoefman

VASTE SCHRIJVERS
Roos Lankhaar
Barbara de Goederen
Erika Hoefman
Hedwig Rovers

CORRECTIES
Barbara de Goederen
Roos Lankhaar
Erika Hoefman

LAY OUT
Hinke Catsburg
Lidewij Schellevis

VASTE FOTOGRAAF
Agnes van der Gaag
Hetty Schuiling



V.L.N.R.: Erika Hoefman, Roos Lankhaar, Lidewij Schellevis, Hedwig Rovers

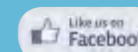
DISTRIBUTIE
Hetty Schuiling

FINANCIËEL BEHEER EN ADVERTENTIES
Jorn van Doren

WEBSITE
www.deraskrabbel.nl

ADVERTEERDERS
KLM, Al Qurum dierenarts, BB&L, Qurum Medical Centre, Planning Masters, Millennium Resorts

Deze uitgave wordt mede mogelijk gemaakt door het Holland Comité.





8
SEYCHELLEN



16
HASIK-SUWAYMIYA WEG



22
MUTRAH SOUK



26
FAHAL SWIM



38
IK EN MIJN SPORT



40
KONINGSBORREL

VASTE RUBRIEKEN

- 3 Voorwoord
- 4 Inhoudsopgave
- 5 Holland Comité
- 6 On the move
- 20 Schrijverspen
- 21 Kinderpagina
- 32 Mijn baan in Oman
- 35 Restaurant Review
- 38 Boekresencie
- 40 Ik en mijn sport
- 44 Financiële perikelen
- 46 Prikbord

REPORTAGES

- 8 Seychellen reisverslag
- 14 Ambassade Nieuws
- 13 MOW 2015
- 16 Hasik Shuwaymiya weg
- 24 Mutrah Souk
- 26 Fahal swim
- 28 Verrassend Salmah Plateau
- 36 Uit de oude doos
- 39 Te gast in Oman

AANKONDIGINGEN EN FOTO'S

- 2 Kick off party
- 10 Kinderfeest
- 22 Dutch Night
- 27 Sint Maarten 2015
- 30 Vrijmarkt
- 42 Koningsborrel

Deadline kopij volgende uitgave: 5 oktober 2015



Foto op voorpagina:

Omaanse vrouw heeft kruiden verzameld, o.a. wilde tijm dat bijvoorbeeld gebruikt wordt in het lokale zatarbrood

Aangeleverd door Agnes van der Gaag



Beste allemaal,

Afgelopen periode stond weer bol van de prachtige activiteiten. Stuk voor stuk georganiseerd door een grote groep enthousiaste vrijwilligers en mede mogelijk gemaakt door onze trouwe sponsors en adverteerders. Ans, Yvonne, José en Eelco hebben na vele jaren het Holland Comité verlaten. Ik wil hen bedanken voor alle inzet en enthousiasme in de afgelopen jaren. De rest van het team zal jullie missen!



Vanuit het Holland Comité zijn we erg nieuwsgierig naar jullie mening, zodat we het programma nog verder kunnen verbeteren. Ik zou het op prijs stellen als jullie de enquête op www.nederlandersinoman.com willen invullen, het kost maar een paar minuutjes. Ook kan je in deze enquête aangeven of je het leuk zou vinden om actief te worden in één van de vele commissies. Het is een leuke manier om je steentje bij te dragen en nieuwe mensen te ontmoeten. Er zijn nog meerdere open posities in diverse commissies voor volgend jaar. Kijk voor een overzicht op onze website. Hier zijn ook foto's te vinden, achter een password dat jullie per email is toegestuurd.

Welke activiteiten zijn er sinds de verschijning van de vorige Raskrabbel geweest? Het grootste evenement was een uitverkochte Dutch Night. Na een sfeervolle ontvangst en chique buffet in Sohar Garden was het all aboard op het 'upper deck' en kon er tot diep in de nacht onder de sterrenhemel gedanst worden op live muziek van de 12-koppige band Session uit Nederland. Op de avond zelf werd een recordbedrag aan Dar Al Atta gedoneerd. Ik kijk alweer uit naar Dutch Night 2016!

Eind april vond de Vrijmarkt met de Waterspelen plaats en twee dagen later was de Koningsborrel. Beide oranje activiteiten werden goed bezocht door jong en oud, zelfs vanuit Sohar. Het Rolling Dinner vond weer plaats op 22 mei, traditioneel afgesloten op het terras van Ans en Peter. Dit evenement is een ideale gelegenheid om mensen te ontmoeten, nieuwe gerechten te proeven en weer een paar huizen van binnen te zien... 4 juni was de Comedy Night met optredens van Thijs van Domburg en de Partizanen. En we zijn alweer bezig om de cabaretiers voor volgend jaar binnen te halen vanuit Nederland. We houden jullie op de hoogte!

Tot slot wil ik alle kinderen die afgelopen jaar hun officiële ABC-zwemdiploma hebben gehaald van harte feliciteren. Een prachtige prestatie waarvoor hard is gewerkt door zowel kinderen als instructeurs!

Voor degenen die binnenkort op vakantie gaan, alvast een geweldige tijd toegewenst. We kijken ernaar uit om jullie te verwelkomen op het eerste evenement van het nieuwe seizoen: de zomerse Kick Off Party op 18 september in Sohar Garden op de Ras Al Hamra club!

Veel leesplezier!

Jorn van Doren,
Voorzitter Holland Comité

Zoals altijd, voor ideeën en suggesties zijn wij per mail te bereiken via: HollandComite@gmail.com

het Holland Comité wordt gesponsord door



Voorzitter	Jorn van Doren
Secretariaat	Kariénke Boeijinga-Querner
Penningmeester	David van Bourgonje
Techniek & Opbouw	Sjoerd Wijstma, Bop Velberg
Impresariaat	Eva van der Poel-Sluiters, Patric van Kaam, Nienke Huijzers en Renate Buijsman-Derks
Ambassade	Angelique Eijpe
Raskrabbel	Erika Hoefman
Dutch Night	Wladi Rabiej
Kinderfeest	Elzo Prenger
Zwem ABC Muscat	Eeke van Nes
Sint Maarten	Monique Naafs
Avondvierdaagse	Barbara de Goederen
Sinterklaas	Erika Hoefman
Vrijmarkt	Martine Porskamp



On the move van Oman naar Den Haag

Door Iris Hartman en Helga Tjiben

Na bijna dertien jaren in warme oorden te hebben gewoond, zijn we in de zomer van 2014 verhuisd naar Den Haag. Hoofdrede is dat Iris, onze oudste, naar de brugklas gaat. Toen we Nederland verlieten voor onze eerste 'posting' was ze nog niet eens geboren. Hoe zouden onze drie meisjes het vinden om in Nederland te wonen en om niet meer op blote voeten door het leven te gaan? Inmiddels wonen we zo'n tien maanden in Den Haag en heeft Iris de stand opgemaakt.

Voor het eerst in mijn leven woon ik nu in Nederland. Ik vond het echt super spannend om hier naar school te gaan. Eigenlijk had ik er ook helemaal geen zin in, want ik kende helemaal niemand en ik moest ook nog op brugklaskamp. Toch probeerde ik positief te blijven, ik dacht gewoon: straks heb je vriendinnen, misschien nu nog niet, maar straks wel. Maar daar moet je natuurlijk ook iets voor doen, je krijgt niet zomaar vriendinnen. Mijn moeder zei: "Je moet gewoon proberen je bij de rest aan te sluiten en ook soms wel iets proberen te zeggen". Dat vind ik natuurlijk erg lastig, want ik ben altijd wel verlegen geweest en nu nog steeds. Maar daarom was brugklaskamp er ook, om elkaar te leren kennen. Dat was gelukkig ook helemaal gelukt. Ik kwam erg blij thuis.

Het kamp vond ik eigenlijk helemaal niks, maar ik heb vriendinnen. En dat was mijn doel. Dat is dan ook een tip van mij: als je verlegen bent, moet je echt proberen je bij de rest aan te sluiten en dan natuurlijk ook iets zeggen. Het werkt echt! Ik vind het dan ook erg leuk hier in Nederland.

Op de fiets naar school

Elke ochtend fiets ik in vijf minuten naar school. Dat vind ik echt heel fijn. Veel beter dan de schoolbus waar ik zo lang in moest zitten. Gelukkig heb ik in Brunei leren fietsen. Marieke, mijn jongste zusje, had pech. Zij moest het fietsen in de zomer leren. Ik zit op het VCL (Vrijzinnig Christelijk Lyceum) in brugklas B1d, een Havo/VWO brugklas. Ik heb bijles voor Nederlands. Ik vind grammatica en werkwoordspelling nog best wel lastig, maar dat gaat wel steeds beter. Wiskunde gaat hier veel beter dan in Oman. En met Engels gaat het natuurlijk erg goed. Mijn lerares zei ook in mijn rapport dat Engels 'a piece of cake' voor me is. Wat hier ook erg handig is, is dat ik mijn huiswerk en mijn cijfers te zien krijg op een website die Magister heet. Wat ik alleen wel irritant vind, is dat als je een onvoldoende hebt, het cijfer fel rood wordt terwijl de voldoende gewoon zwart

zijn. Dat valt heel erg op. Wat wel weer erg fijn is, is dat ik soms uitval van lesuren heb, dat vind ik echt het allerleukst. Elke ochtend kijk ik even op de website of er iets uitvalt, meestal niets, maar als het gebeurt ben ik daar erg blij mee. Lekker uitslapen of eerder naar huis.

Ik zit op voetbal. Ik ben jammer genoeg wel het enige meisje in mijn klas dat op voetbal zit. Het wordt wel steeds populairder bij de meisjes. Daar ben ik blij mee. Ik heb een erg leuk team, met alleen meisjes. Ik heb elke zaterdag een wedstrijd. We verliezen vaak, maar het is nog steeds leuk. Op het veld sta ik meestal achter of in het midden, ik ben een goede verdediger. Zet mij maar gewoon lekker achter, dat is mijn plek. Niemand komt daar langs. Ik speel soms tennis, maar ik heb geen les meer. Ik vond de lessen hier echt te saai, steeds weer hetzelfde. Die in Oman waren veel beter en leuker. Ik ren nu soms met mijn vader als we tijd hebben.

Pieperdepiep!

Het was de eerste paar weken van school ook wel erg wennen dat iedereen scheldt. Bij brugklaskamp schrok ik best wel. Dat had ik niet verwacht. Ik scheld zelf niet, maar ik ben het nu wel gewend om te horen in de klas en erbuiten. Iemand doet iets fout, piep! Iemand laat iets vallen, piep! Pieperdepiep! Zo gaat het de hele dag maar door. Behalve scheldwoorden gebruiken ze hier ook veel woorden als chill, vet of ziek. Ik vind dat best wel rare woorden.

Zelf zeg ik ze dan ook niet.

Het weer hier is ook veel anders dan in Oman, Brunei en Gabon. Hier zijn de seizoenen en dat heb ik nog nooit echt meegemaakt. De winter was best koud, dat was ik helemaal niet gewend. Gelukkig wordt het nu weer steeds warmer en er is ook hele mooie bloesem. Ik heb wel zin in de zomer.

Verder heb ik niks meer te zeggen dat echt belangrijk is. Op naar het tweede jaar in Nederland!

Voor Iris heeft de verhuizing naar Nederland dus goed uitgepakt. Voor Tara en Marieke geldt gelukkig hetzelfde. Axel is meteen vol in het werk gezogen en rent in zijn vrije tijd vele kilometers door de duinen tegen virtuele Strava-vrienden. Ik heb in de afgelopen maanden schilders, tuinmannen, verhuizers etc. aan werk geholpen. Nu is dat wel klaar en hebben we het gevoel dat we alles redelijk georganiseerd hebben.

Of we het expat-leven al missen? Natuurlijk missen we het mooie weer, het onbezorgde gevoel en het gemeenschapsleven. Daarvoor in de plaats hebben we eindelijk weer eens seizoenen, familie dichterbij en zondag op zondag. Nee, het is geen straf om weer in Nederland te wonen. Zeker niet in deze tijd van het jaar nu onze straat zo prachtig in de bloesem staat.





Seychellen

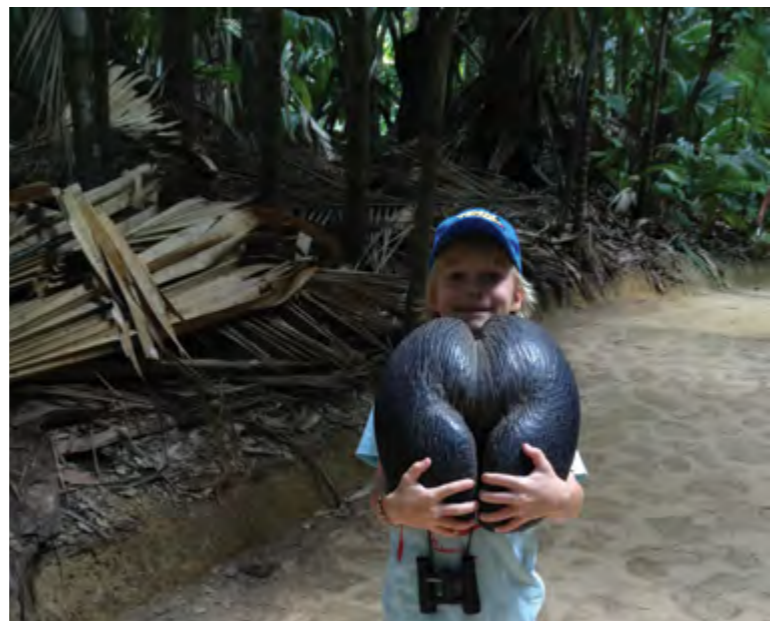
Door Alexandra Jansen

a trip to paradise

Met een flinke slinger aan de wereldbol kwamen we op het idee dat de eilandengroep Seychellen wel eens een goede vakantiebestemming vanuit Oman zou kunnen zijn. De eilanden liggen iets boven Madagaskar ter hoogte van Tanzania en Kenia en zijn slechts 4,5 uur vliegen vanaf Dubai. Mwah, dat is dus goed te doen vanuit ons tweede thuis, Oman!

De Seychellen zijn waarschijnlijk het meest bekend als ultieme honeymoon-bestemming vanwege de welbekende foto's van de azuurblauwe oceaan met kristalhelder water en paradijselijk witte stranden met fijn poederzand en wuivende palmen. Check! Daar dacht ik ook meteen aan! Daarnaast kwamen ook de termen 'onbetaalbaar' en 'exclusief' en 'geen gezinsbestemming' in me op. Na een beetje research op internet werd ik al snel wat wijzer. Zo blijkt dat je ook enigszins budget kunt verblijven op de Seychellen omdat er de laatste jaren naast exclusieve hotels ook veel self-catering bungalows zijn ontwikkeld en ook kan men kamers huren bij de lokale bevolking. Fijn om te weten is dat er geen tropische ziektes of malaria voorkomen. En nog een geruststellende gedachte: de Seychellen vormen één van de weinige plaatsen op de wereld die niet door natuurlijke gevaren zoals aardbevingen of orkanen getroffen worden. Nog wat verder lezend werd mijn interesse pas echt gewekt, want behalve onge-repte stranden bleken de Seychellen meer te bieden. Naast vele takken van watersport, blijkt dat je er ook prachtige wandeltochten kunt maken en heerlijk kunt fietsen door de geweldige groene natuur.

Door hun geïsoleerde ligging middenin de Indische oceaan, beschikken de eilanden over een unieke flora en faunawereld. Zo komen er 81 unieke plantensoorten voor die nergens anders ter wereld te vinden zijn. De bekendste is de Coco-de-mer, een kokospalmsoort. De palm heeft de grootste kokosnoot ter wereld en is enkel te vinden op het eiland Praslin. Ook komen er vele vogelsoorten voor op de Seychellen. Op Bird Island komen elk jaar meer dan een miljoen Bonte Sterns broeden en op het eiland La Digue kun je de zeldzame Paradise Flycatcher spotten. Er zijn ook reuzenschildpadden te vinden op de eilanden. Verschillende natuurreservaten zijn opgericht om de natuur te bewaren en te beschermen (meer dan 60% van de Seychellen is zelfs beschermd gebied.) Inmiddels wist ik dat het helemaal goed zou komen met een vakantie naar dit paradijs en dus boekte ik een 11-daagse islandhopping trip.



Met Emirates vlogen we via Dubai naar Mahé, het grootste eiland van de in het totaal 115 paradijsjes die samen de Seychellen vormen. Daar namen we de supersnelle catamaran ferry die ons in 45 minuten naar het eiland Praslin bracht. Onze ruime bungalow met veranda, direct aan zee gelegen, bleek in het echt net zo'n heerlijk onderkomen als op de foto's op de website. Voor onze kinderen was het een fantastische struinlocatie met reuzenschildpadden om te aaien en te voeren en overall verse kokosnoten om te kraken! Vanuit dit paradijsje verkenden we het prachtige groene eiland met parelwitte stranden en beschutte privé baaien. Met ons huurautootje scheurden we over alle mogelijke en onmogelijke weggetjes en bezochten o.a. het ultieme droomstrand Anse Lazio en maakten een prachtige wandeling door het natuurreservaat Vallée de Mai waar de zeldzame Coco de Mer groeit. De Creoolse keuken schotelde ons heerlijke gerechten voor met veel verse vis en op zijn tijd een sappige kokosnoot. Life is good! Na vier nachten hopten we weer per ferry een eiland verder en zodra we voet zetten op het eiland La Digue werden we ondergedompeld in de vrolijke en relaxte eilandcultuur - 'don't worry, be happy' is hier overduidelijk een natuurlijke eigenschap van de lokale bevolking! En ach, als iedereen om je heen dat uitstraalt is het niet zo moeilijk om je er dan maar gewoon aan over te geven... Dus huurden we fietsen (La Digue is nagenoeg autovrij) en cruisten relaxed over het eiland van strand naar strand, snorkelden tussen de meest kleurrijke vissen, even een stukje opzwemmen met een zeeschildpad en weer verder door de groene palmpalantages alwaar we de zeldzame Paradise Flycatcher spotten. Soms stevig op de pedalen berg op of heerlijk suizend in een vaartje berg af. Op zijn tijd een

stop bij een stalletje langs de weg voor een verse fruitsalade of een heerlijke lunch bij een tropisch tentje - tjonge jonge wat een leven! Prima te hebben hoor! Kunnen we heeeeel lang volhouden zo... Maar na vier nachten hopten we toch maar door naar onze laatste stop op Mahé. Ook hier was het heerlijk toeven maar duidelijk een andere sfeer dan op de kleinere eilanden die we hadden bezocht. Desalniettemin wederom prachtige baaien met haast verlaten stranden. Woeste branding om in te spelen en grote granietrotsen om heerlijk op te klimmen en klauteren. Ons duo heeft zich volledig uitgeleefd (en wij ook!). Ook knorden we over smalle slingerweggetjes door de groene bergen met theeplantages en genoten van de vele vergezichten over Mahé. Na 11 dagen was het echt tijd om naar huis te gaan en stapten we weer in het vliegtuig naar het Midden-Oosten.

Conclusie: de Seychellen zijn zeer de moeite waard om te bezoeken, ook met kinderen (die van ons hebben zich geen moment verveeld!). Zeker een fantastische honeymoonbestemming, maar naast de paradijselijke stranden is er dankzij de prachtige natuur genoeg te beleven om een gevarieerde actieve vakantie te hebben. Als je van eiland naar eiland hopt, ervaar je dat elk eiland zijn eigen unieke sfeer heeft en dat brengt een erg leuke afwisseling in je vakantie. Je kunt je trip zo duur maken als je zelf wilt, maar er zijn ook zeker betaalbare opties (neem bv de ferry i.p.v. van het water-vliegtuig...). Een exclusieve bestemming zonder massatoerisme door goed beleid van de overheid en dat is nog echt genieten!

Voor ons was het een onvergetelijke vakantie, maar ja wat wil je ook: Seychellen - paradijs op aarde!



A big warm thank you to the sponsors who made the kinderfeest 2015 possible, an event so many children look forward to and where sweet memories are made

THALES

IDTEC
INTERNATIONAL DRILLING TECHNOLOGY LLC

KLM

شركة مجان للشحن والنقلیات ش.م.ج.
MAJAN SHIPPING & TRANSPORT CO. LLC

THE OES SERVICE GROUP
OES

OHI



...en nooit meer werken jonguh!

Door Joris van Nistelrooij

Vurig jaar gewonnuh, goed bezig gewist en ok nog iederen dag dn dagtrofee binnen geharkt. We ge dan meut doen? 't Joar erop dn boel organiseren, jonguh! Een clubske, "d'n Orga", komend uit doar waar het altijd gezellig is, gin van allen gebonden oan de veiligheids geziver van diene omaanse ollie ontwikkelaar, is toen begonnen mee een weekendje in elkoar te flatsen de zn weerga nie zou kennen. Rammuh dan in Oman Jonguh!!! Een MOW we te boeken is gegoan as dn beste MOW van 2015! Allenig 1 ding han we nooit niet verwacht nie, een goei 2 maand loater en ge hangt nog steeds in 'jonguh' as ge het er wir over het, is het nie? We doen toch nog efkes ons best van nie.

Maaskantjes

Het begint met het verzamelen van alle gegevens van voorgaande jaren MOW; een dinertje bij de Crowne Plaza waar je van de voorzitter van vorig jaar, samen met die andere voorzitter van vorig jaar en de rest van het groepje een USB-stickie krijgt met reeds gespotte plekken, wat tips over hoe het niet moet en een kleine schulderfenis van het voorgaande jaar. Kan niet zo moeilijk zijn, denk je: een minuut of 5 hier en daar en klaar. Vervolgens demotiverende mails onder het

motto dat traditie onveranderd hoort te blijven. Gelukkig dit jaar onder Maaskantje pseudoniemen, zou anders echt een weekendje off road op de snelweg worden voor sommigen. Hebben trouwens nog nooit zoveel out of the office e-mails ontvangen. Waren van die pdo'ers die allemaal aan de meloen contractie aan het werken waren.

Veul van alles

14 zakken friet, 20 liter mayonaise, 1 drum frituurvet, 6 dozen frikandellen met 3 kilo uien, curry en broodjes en 35 bakpao's in een paar pannen van de souk en een magnetron op de aggregaat als catering. Toppertje die Shurham! Een Maaskantje Only Weekend geklusterde snackbar, Ad van Fortuyn, cryptogrammen en natuurlijk met een zsjiep, onder de klanken van dn DJ Paul, iedere ochtend beginnen met een kop koffie bij Mohammed, en posten plus liken, heul veul posten, dat was MOW 15.

Orga 16, we hebben nog wat over, kunnen we wat leuks van doen, in ieder geval niet nooit meer werken...

D'n Orga

On behalf of the Dutch Committee and the Kinderfeest Committee



Nieuws van de Nederlandse

Ambassade in Oman

Door Laurens van der Poel

Het kwik stijgt, de zomervakantie staat voor de deur en het aantal visa-aanvragen is ongekend hoog. Het afhandelen van deze visa-aanvragen kost veel tijd, maar daarnaast heeft de Nederlandse ambassade de afgelopen maanden ook het voorrecht gehad om een aantal bijzondere gebeurtenissen mee te maken. Die delen we graag met dit overzicht van een paar noemenswaardige evenementen die door ons zijn georganiseerd of waar we nauw bij betrokken waren.

Teambuilding

Als stagiair op de economische en politieke afdeling van de ambassade heb ik de eer gehad in zeer korte tijd Oman, haar burgers en expats te leren kennen en betrokken te zijn bij verscheidene projecten. Mijn stage begon goed met een teambuildingsessie voor alle ambassademedewerkers eind januari. Hoewel de organisatoren het programma uiteraard kenden, was het voor de rest van het personeel een verrassing. De dag begon met een high tea in Madinat Sultan Qaboos. Na heerlijke zoetigheden en drankjes, vertrokken we richting het PDO Exhibition Center. Daar maakten we kennis met de recente geschiedenis van olieverkenningen door Shell (en later PDO), met verschillende technieken die gebruikt worden om te boren naar olie en hoe vloeibaar natuurlijk gas wordt geproduceerd. De volgende locatie was de golfclub in The Wave. We deelden ons op in twee groepen om met elkaar de strijd aan te gaan in verschillende quizzes en opdrachten. Een prima manier om onze samenwerkingsvaardigheden én competitieve aard aan te scherpen. Tot slot een lesje 'afslaan' van een professionele golf trainer. We kunnen nu echt een balletje slaan!

Van hockey tot mensenrechten



hockeyteam HIC Heren1 in Muscat

Op uitnodiging van het Nationale Hockeyteam van Oman kwam hockeyteam HIC Heren1 (uit Amstelveen) begin februari naar Muscat. Dit team van enthousiaste hockeyers speelde verschillende oefenwedstrijden tegen het nationale elftal van Oman in het Sultan Qaboos Sports Complex. Op de woensdagavond ontmoetten ze de Muscat Arabian Foxes, het expat hockeyteam. Allereerst gaven de mannen een leuke hockeyclinic voor kinderen. Daarna was het tijd voor een wedstrijd tegen de volwassenen. Het ging er fel aan toe! De volgende dag ontving de ambassadeur dit bijzondere Nederlandse team op de residentie voor de koffie.



delegatie mensenrechten organisaties

Later in februari brachten twee Omaanse mensenrechtenorganisaties, de National Human Rights Commission (NHRC) en de National Committee for Combating Human Trafficking (NCCHT), een officieel bezoek aan Nederland. De delegatie werd in Nederland onder andere verwelkomd door het Nationaal Instituut voor Mensenrechten, de Nationale Ombudsman, het Internationaal Gerechtshof, het Vredespaleis, een gevangenis, de Politieacademie en de Nationaal Rapporteur Mensenhandel en Seksueel Geweld tegen Kinderen. Het bezoek aan Nederland werd later geëvalueerd in de residentie van de ambassadeur en de mogelijkheden voor toekomstige samenwerking werden besproken. Stagiair Marriek heeft een belangrijke rol gespeeld in het organiseren van het programma in Nederland en het onderhouden van betrekkingen met onze Omaanse collega's. De ambassade kijkt er naar uit om deze samenwerking te verdiepen.

CoBrA en Dutch Night

Na maanden van voorbereidingen, ondersteund door de Nederlandse ambassade, zag op 10

maart de 'Colours of CoBrA Art' expositie het licht in het Bait Al Zubair Museum. De Cobra-beweging bestond uit kunstenaars afkomstig uit Kopenhagen, Brussel en Amsterdam. De kunstbeweging introduceerde radicale en nieuwe kunststijlen, geïnspireerd door onder andere kunst van kinderen en oude culturen. De expositie duurde tot medio mei en kunstliefhebbers in Oman waren er bijzonder enthousiast over. En meer dan duizend scholieren uit Muscat kregen een 'kunstles' van het personeel van het museum. In de avond van 20 maart stapten ook wij in een tijdmachine om terug te gaan naar de jaren 50 en aan boord te gaan van de SS Rotterdam. De Dutch Night Committee organiseerde een avond om nooit te vergeten! De opbrengsten gingen naar een goed doel: 6000 OMR was opgebracht voor Dar al Atta'a. De ambassadeur was blij dat ze hier een steentje kon bijdragen door het hosten van een diner voor de sponsors van de Dutch Night.

Handelsmissie

Lilianne Ploumen, onze minister van handel en ontwikkelingssamenwerking, en Ahmed Aboutaleb, burgemeester van Rotterdam, brachten op 1 april een bezoek aan Oman. Doel was om de handel tussen Nederland en Oman



eendaagse handelsmissie

te bevorderen. De eendaagse handelsmissie had een druk programma dat onder andere bestond uit een rondetafelgesprek met verscheidene vertegenwoordigers van de Omaanse overheid en experts op het gebied van logistiek. Daarnaast vonden er ontmoetingen plaats met diverse ministers en hoge functionarissen van de Omaanse overheid en werd er een bezoek gebracht aan de haven van Sohar. De dag werd afgesloten met een receptie voor Nederlandse en Omaanse bedrijven in het Bait Al Zubair museum (in

de hal met de CoBrA-tentoonstelling). De maandenlange voorbereidingen door de ambassade resulteerden in een succesvol bezoek dat een stevig fundament biedt voor verdere samenwerking in de logistieke sector. Later dit jaar volgen Omaanse logistieke experts een op maat gemaakt trainingsprogramma in Nederland. Ook zullen medewerkers van het Omaans nationale statistiekcentrum naar Nederland komen om een door het Centraal Bureau voor Statistiek programma te volgen over statistieken in de logistieke sector.



optreden kinderen PDO school

Koningsdag

Ter ere van de verjaardag van ons staatshoofd, Koning Willem-Alexander, organiseerde de Nederlandse ambassade op 28 april 'Koningsdag' in het Grand Hyatt Hotel voor ambassades, bedrijven en de Nederlandse gemeenschap in Oman. Voor de genodigden was dit een uitstekend moment om stil te staan bij de verjaardag van onze koning en onder het genot van drankjes en hapjes de onderlinge banden aan te halen of juist om nieuwe contacten op te doen. De ambassade is blij met het enthousiasme waarmee kinderen van de PDO-school in traditionele Hollandse kleding een lied opvoerden. Wat een lef van de kinderen! Het was een leuke manier om het ijs te breken.

Laurens van der Poel studeert politicologie aan de Universiteit van Leiden. Van januari tot en met juni loopt hij stage bij de Nederlandse ambassade in Muscat. "Het doorlopen van een stage bij de ambassade in Oman is voor mij een leerzame ervaring geweest. Oman is een fascinerend land. De Nederlandse gemeenschap is hier van oudsher prominent aanwezig en is van groot belang voor Oman." +



Hasik Shuwaymiya weg: ongerepte schoonheid in Oman

Door Hans Erlings
CEO Galfar Engineering & Construction

In 1972 was er slechts 10 kilometer geasfalteerde snelweg in Oman. Probeer je eens voor te stellen hoe je naar je werk of het binnenland gaat zonder een goede weg er naar toe. Inmiddels vormen autowegen de ruggengraat van de Omaanse maatschappij en economie. De regering en de oliebedrijven hebben in de afgelopen 45 jaar veel geld geïnvesteerd in de aanleg van asphaltwegen en de laatste jaren ook in de verbetering van wegen, zodat ze bruikbaar blijven tijdens incidentele regenbuien en voldoende capaciteit bieden voor het tegenomen wegverkeer.

De weg van Hasik naar Shuwaymiya was het laatste nog aan te leggen stuk weg dat Muscat met Salalah verbindt langs de kust. De weg verkort de afstand van Shuwaymiya naar Salalah met maar liefst 456 kilometer, omdat je voorheen helemaal moest omrijden via Marmul en Thumrayt. Nu maak je aanzienlijk minder kilometers, hoewel het in tijd niet zo heel veel scheelt omdat de weg over een enorm hoog plateau gaat en het stuk weg tussen Hasik en Mirbat erg bochtig is. De weg zelf is 87 kilometer lang en door ons, Galfar, aangelegd in maagdelijk, ongerept landschap. Toen we in 2007 begonnen, troffen we er alleen Somaliërs aan, die blootvoets frankinsense verzamelden. Deze mensen zijn ongelooflijke 'survivors': ze leven van wat ze op de berg vinden en slapen in grotten. En tijdens overnachtingen in het

veld hoorden we soms de noodkreten van dieren die ten prooi vielen aan grote katachtigen.

De weg vinden

Van Hasik gaat de weg 800 meter steil omhoog en in Shuwaymiya komt de weg weer 800 meter lager uit op zeeniveau. Aan het begin, midden en einde van dit wegenbouwproject waren accommodatie, kantoren, werkplaatsen en fabrieken nodig voor de ondersteuning van de werkzaamheden. We hebben de weg vanuit een middenpunt aangelegd. Van daaruit zijn we richting Hasik en Shuwaymiya gaan werken. Het vinden van de beste toegangsroute voor het middenkamp vereiste de nodige kennis van offroad tracking en navigatie. En de tijdelijke weg die we nodig hadden voor de aan- en afvoer van materiaal, begon in Kaboot, in de buurt van Rahab, en eindigde bij de kust op het 800 meter hoge plateau.

Aangepast ontwerp

De aanleg heeft meer dan 110 miljoen OMR gekost en heeft vier jaar geduurd. Het eerste ontwerp was redelijk globaal doordat het gebied beperkt toegankelijk was voor topografisch onderzoek en door gebrek aan informatie over hoeveelheden wadiwater en grondstabiliteit. Tijdens de constructie hebben we het ontwerp dan ook voortdurend aangepast aan de omstandigheden die we aantroffen. Zo werd gaandeweg het project de weg geoptimaliseerd voor veiligheid. Ook kregen we te maken met extra kosten voor rockcutting, het weghakken van de rotsen, en het transport van vulmate-

riaal. In totaal is er 24 miljoen kubieke meters aan stenen, zand en rotsen uitgegraven en 130.000 kubieke meter beton gestort. Op de foto's zie je hoe het landschap er op een aantal plaatsen uitzag voor en na de constructie. Er zijn diverse bergen van 120 meter hoogte afgegraven en ook moesten we een paar bruggen aanleggen om erg bochtige afdalingen te vermijden. Eén brug is van staal met een 80 meter lange overbrugging.



bouw van stalen brug

Stabiliseren

Als een berg wordt afgegraven, wordt een miljoenen jaren oud semi-evenwicht verstoord. Het gevolg is dat de natuur dit evenwicht wil herstellen, wat gepaard gaat met aardverschuivingen en instabiliteit van rotswanden. Om de grondstabiliteit te verbeteren, worden betonnen wanden aangebracht en de stabiliteit van de rotswand wordt vergroot door het aanbrengen van een betonijzeren rooster waarop beton wordt gespoten. Een andere methode is een mechanische oplossing, met rotsankers en stalen netten. Voor dit project werden de goederen vaak aangevoerd met helikopters, omdat er geen andere mogelijkheid was om dit zware stalen materiaal op locatie op het hoge plateau te krijgen. De uiteindelijke installatie werd gedaan door Italiaanse bergbeklimmers. De lange ervaring met het aanleggen van wegen in de bergen van Italië werd zo ook in Oman gebruikt.

De kracht van water

Tijdens het maken van de weg was veel water nodig om de grond te verdichten met 'rollers' van 20 ton of zwaarder. Bovenop het plateau is geen water, dus dat werd in het begin aangevoerd met van die blauwe watertankwagens die vanuit Shuwaymiyah naar boven kwamen gereden. Veel later in het project kregen we toegang tot een zoetwatermeer dat tussen de bergen lag. In november 2011 viel er in drie dagen maar liefst 750 millimeter regen. Om de grondmachines te beschermen tegen het wadi-



aardverschuivingen na afgraving

water, werden ze boven op de bergen geparkeerd. Tot onze verbazing vonden we drie bulldozers, die ieder 80 ton wegen, na de regenval terug onder aan de bergen begraven onder het puin. Als je dit hebt gezien, begrijp je ineens de enorme kracht van het water in de diepe wadi's van Oman's ogenschijnlijk droge landschap.

Neem een kijkje

Op een aantal plaatsen langs de weg hebben we rustplaatsen gebouwd van uitgegraven materiaal. Ik kan iedereen aanraden om een trip naar Shuwaymiyah te maken en vandaar de bijna ongerepte natuur langs de nieuwe weg richting Hasik te bewonderen. Op een mooie dag kan je ook Hallaniyyat Island zien, waar we trouwens ook een weg hebben aangelegd. Hasik is het eindpunt van dit stuk weg, daar vind je veel enorm hoge stalactieten waar voortdurend water vanaf druipt. Vergeet daarna op weg naar Salalah niet om even te stoppen bij het 'anti gravity point' waar je auto in zijn vrij de berg begint op te rijden...



watervallen na regenbui



Oorspronkelijk landschap op 28 km van Hasik met de geplande route



Tijdelijke constructieweg uitgehouwen in de rotswand om toegang te geven voor de afgraving



De uiteindelijke weg op dezelfde plaats, iedere afgegraven stap is 10 meter hoog



Oorspronkelijk onbegaanbaar terrein op 14 km van Hasik



De V-vorm van de klif wordt dieper gemaakt en het materiaal naar beneden geschoven en dient als ondergrond voor de weg



De uiteindelijke weg. Nu 3 minuten rijden en voorheen een dag trekken

GIVE YOUR SUMMER A COOL BREAK!

ENJOY EXCLUSIVE SUMMER PACKAGES AT MILLENNIUM RESORT MUSSANAH-OMAN

Bed & Breakfast

Starts from **OMR 53** (Net)

A one night stay in a Deluxe Room for two adults, inclusive of bed, breakfast.

Dinner, Bed & Breakfast

Starts from **OMR 70** (Net)

A one night stay in a Deluxe Room for two adults, inclusive of dinner, bed and breakfast.

Stay & Spa Package

Starts from **OMR 75** (Net)

A one night stay in a Deluxe Room for two adults, inclusive of bed, breakfast and a Spa treatment for two (a Classic Relax Massage for 30 minutes per person).



Above offers are in Omani Rials (OMR), inclusive of Tax & Service charges. The offers are not available during holidays. Valid from the 1st of May until the 30th of September 2015. Terms & Conditions apply.



You are the Centre of Our World

For bookings, call +968 26871518
Email: reservations.mrmo@millenniumhotels.com

Wudam Al Sahil, Mussanah. PO Box 82, PC 300, Sultanate of Oman.
T (968) 26871555 • F (968) 26871556



www.millenniumhotels.com

A Member of Millennium Hotels and Resorts

Schrijverspen



Het was 1980 en we waren net getrouwd. Carmen en ik hadden elkaar het jaar ervoor gevonden toen ik als scheepsgezel voor Shell Tankers werkte en we met ons schip op Malta kwamen voor groot onderhoud in het droogdok. We lieten er geen gras over groeien en waren in een mum van tijd getrouwd.

Carmen kon meevaren en onze eerste reis samen gingen we in Suez, Egypte, aan boord voor een reis die ons door het Suezkanaal naar Griekenland en Sicilië bracht om vervolgens weer terug door het Suezkanaal naar de Golfregio te varen. Daar kwam onze eerste kennismaking met Oman.

De tankervaart was een soort 'wilde vaart', waarbij het niet altijd duidelijk was wat de volgende haven zou worden. Zodoende kon het gebeuren dat we voor de kust van Oman op de rede van Mina al Fahal ten anker gingen om op orders te wachten.

We zagen de mooie grillige kust van Oman, maar konden helaas niet aan wal omdat we niet ingeklaard waren in het land. Met onze life boat zijn we wel illegaal naar Fahal Island gevaren om te zwemmen en te snorkelen. Een onvergetelijke ervaring die ons altijd bijgebleven is.

De eerste drie jaren van ons huwelijk hebben we voornamelijk varend over de wereldzeeën doorgebracht, maar op een gegeven moment vonden we het welletjes omdat we graag een gezin wilden stichten. We kwamen in 1983 in Schoonebeek terecht en daar zijn onze dochter Jennifer (30) en zoon Brian (27) geboren en groot geworden. We zijn altijd in Schoonebeek blijven hangen, ondanks dat het werk me ook nog naar Hoogezand en Assen bracht. Carmen genoot van haar rol als moeder en huismanager. Ondertussen trouwde Jennifer met Ron en werd de familie uitgebreid met kleinzoon Finn (6) en kleindochter Jip (3). Brian kreeg verkering met Denise in Apeldoorn en ze zijn daar nu samen een huisje aan het bouwen.

Na al die jaren in Nederland begon er toch een verlangen te komen om vaker naar Malta terug te gaan. We vonden een oplossing doordat ik een rotatiebaan (vier weken op, vier weken af) voor Shell in China kon krijgen. Die vier weken af waren natuurlijk ideaal om vaker naar Malta te gaan en we gingen er zelfs een appartement huren. Daar begon het echter te knagen omdat we op een gegeven moment te vaak uit elkaar waren; de kinderen in Nederland, Carmen in Malta en ik in China. Gelukkig kon ik de rotatiebaan omzetten naar een kantoorbaan in China en hebben we nog een jaar samen in Chengdu, in de provincie Sichuan, gewoond. Een geweldige ervaring, maar voor ons net lang genoeg.

Toen ik hoorde dat er een aantrekkelijke vacature in Oman open stond, waren we het snel met elkaar eens dat we daar onze pijlen op moesten richten. Het duurde een tijdje voordat het verlossende woord kwam wat betreft de baan, maar hier zijn we dan: eindelijk aan land in Oman na 35 jaar. Wie had dat ooit gedacht?!

Ben & Carmen Fredriks



Kinderpagina



Bezoek Hans en Monique Hagen

Het Nederlandse schrijverspaar Hans en Monique Hagen bracht op 15 en 16 februari een bezoek aan Muscat. Kinderen van NTC-groep 3 aan de PDO International School werden geïnspireerd en schreven hun eigen zoete '11-jes': kleine gedichtjes van slechts 11 woorden.

*11-je over toffee van
Elise*

*toffee
lekker zoet
in mijn Mond
in een zakje, lekker
toffee*

*11-je over de lolly van
Emma*

*lekker
heel zoet
op een stokje
lollie, mmm prikkerig
likken
smak*

*11-je over de lolly van
Danmarice*

*kleurig
lekker zoet
op een stokje
mmm op mijn tong
smikkel*

*11-je over de lolly van
Lars*

*zoet
lekker kleurig
op een stokje
lekker op mijn tong
feest*

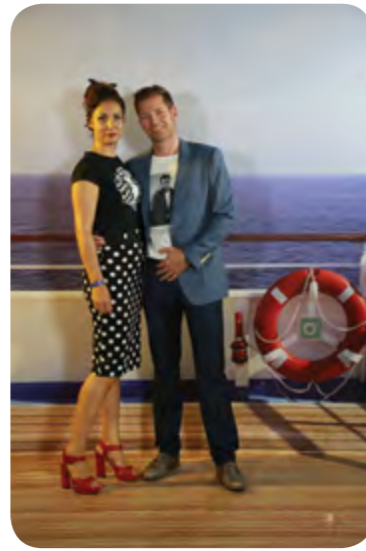
*11-je over chocolade van
Dave*

*chocolade
lekker zoet
kauwen met tanden
papier omheen is bruin
klaar*

*11-je over de lolly van
Luna*

*lekker
heel zoet
op een stokje
lollie wel lekker zeg
mmmmmm*





DUTCH NIGHT 2015





Gooi het anker uit in Muttrah souk

Door Agnes van der Gaag

Een verrassende kijk achter de luiken van de winkeltjes in de 600 jaar oude Muttrah souk. In Maxine Burden's boek 'Throw down the anchor' komt de historie en ontwikkeling van de souk tot leven. Dit door middel van kleurrijke foto's en prachtige verhalen van winkeliers over het verleden en heden van hun koopwaar, ambachten en het leven in de kleine straatjes van de souk.

Reislustig

De 65-jarige Maxine Burden komt uit Australië, waar ze jaren werkte in de reiswereld. Reislustig als ze was, kwam ze begin jaren 90 voor het eerst in Oman. Met haar eerste blik uit het vliegtuig op de majestueuze bergen rond Muscat, wist ze: dit land heeft mijn hart! In 1992 komt ze hier wonen, waarna ze in 1996 verhuist richting UAE. Na Abu Dhabi, Sharjah en Dubai, keert ze in 2007 terug naar Oman. Als auteur, onderzoeker, projectleider en vrijwilliger is Maxine inmiddels al weer jaren verbonden aan het Centre for Omani Dress (COD) in Muscat. Dat is een non-profit organisatie die zich inzet voor het onderzoeken, verzamelen en weer geven van Omaanse traditionele kleding in het museum in Mawalrah. Het museum is altijd op zoek naar ideeën voor fondsenwerving. Op het ideeënlijstje stond ook een onderzoeksproject naar de eeuwenoude Muttrah souk. Sinds Maxine er in de jaren 90 voor het eerst kwam, is ze verzot op deze plek. Dus stort ze zich in

2009 vol enthousiasme op het project, zonder te weten wat het oplevert. De eerste tien maanden werkt ze samen met vrijwilligster Joy Tang. Nadat Joy teruggaat naar Singapore, neemt Chris Barlett het stokje over. Zij is een fervent fotograaf en heeft de meeste actuele foto's in het boek gemaakt.

Lange adem

'Throw down the anchor' is het eerste boek van de hand van Maxine, maar het schrijven is haar niet vreemd. Voordat ze naar het Midden-Oosten kwam, schreef ze voor tijdschriften al artikelen over Australië. Ook maakte ze graag verhalen over haar reiservaringen voor familie en vrienden. Maar het schrijven van een boek over de souk, dat was andere koek. Het onderzoek alleen al kostte twee en een half jaar. In het eerste jaar wilden de verkopers bijna niets vertellen omdat ze haar niet vertrouwden. Niet zo verwonderlijk, want wat moeten ze aan met twee westerse dames die allerlei vragen stellen? Maar Maxine liet zich niet uit het veld slaan. Iedere zondag kwam ze trouw naar de souk en won langzaam het vertrouwen. Winkeliers begonnen herinneringen op te halen en verhalen over de souk te vertellen. Toen pas begon het leuk te worden voor Maxine. Na 2,5 jaar had ze een mooie bloemlezing te pakken en werd het tijd om de verhalen te gaan opschrijven in de context van een boek. Een tijdrovend proces.

Gouden verhalen

Muttrah betekent 'iets neer gooien', zoals het anker van de boten die voor de handel naar de haven bij de souk kwamen. Zo werd Muttrah later de naam van de souk, en vandaar de titel van het boek. Al lezend ga je als het ware mee op reis door Oman met prachtige verhalen over traditionele Omaanse ambachten en producten die je vindt in de souk, zoals kuma's, kruiden, frankincense en khanjars.

Veel winkeltjes worden tegenwoordig gerund door expats, die niets weten over de historie van de souk, tradities of hun eigen zaak. Daarom vindt Maxine de verhalen van de Omani's zelf het meest fascinerend, omdat zij hun winkel en vakmanschap vaak al generaties lang in de familie hebben. Het zijn de verhalen die gaan van vader op zoon die volgens Maxine 'goud' waard zijn, ze leren je veel over de tradities van Oman. Helaas waren niet alle Omani's even spraakzaam als Maxine zou willen. Sommige eigenaren van oude winkeltjes heeft ze meerdere keren benaderd, maar elke keer kreeg ze nul op het rekest. Ze wilden geen enkele informatie verstrekken, net als enkele eigenaren van grote bedrijven die ooit klein in de souk zijn begonnen. Ook de lokale Omani's die hun boodschappen doen in de souk, wilden niet geïnterviewd worden. Het meest vervelend vond Maxine dat haar de toegang werd geweigerd tot het management van de souk: ze gooiden letterlijk de deur voor haar neus dicht. Nu de verhalen van anderen in het indrukwekkende

de 'Throw down the anchor' zijn verschenen, willen ze wel praten. Dus wie weet, komt er nog eens een vervolg.

Buiten de souk

Wat een goede lezer opvalt, is dat in het boek niets wordt vermeld over de vrouwen van Salalah, die aan de achterkant net buiten de souk schuin tegenover het politiebureau hun frankincense en branders verkopen. Jammer, want deze vrouwen zijn toch behoorlijk beroemd. Maxine begrijpt dat ze worden gemist, maar het boek gaat over vervlogen tijden van de souk, en toen was dit gebied nog fruit- en groentemarkt. En bovendien, er zijn toch al genoeg verhalen te vertellen binnen de muren van de souk zelf?

Maxine heeft genoten van haar zoektocht en van alle interviews. Maar er is een interview dat in haar hoofd blijft zitten: het verhaal van een lokale oude 'gentleman', Abna Moosa (helaas overleden). Hij sprak zelf geen woord Engels, maar zijn broer hielp met vertalen. Abna vertelde over een vriend van zijn grootvader. Die verkocht tot zijn 105-ste Kawa, lokale koffie, voor één baisa per kopje. Hij had zoveel klandizie in de souk, dat hij erin slaagde om genoeg geld te sparen voor een reis naar India, Salalah en Londen. Maar zijn belangrijkste reis was de hadj in Saoedi-Arabië. Die deed hij in 1962 samen met zijn oude vriend (de grootvader van Abna Moosa). Per kameel welteverstaan. De reis duurde maar liefst zes maanden.



'Throw down the anchor – The story of Muttrah Souk' kost 29 OMR en is alleen op speciale verkooppunten verkrijgbaar. In Muscat zijn dat onder andere: Giftshop Bait Al Zubair Museum, Museum for Omani Dress en Al Madina Art Gallery. In de souk is het boek te koop bij Kashmir International, Silver World en Aladdin City. Een actueel overzicht is te vinden op www.centreforomanidress.com



Fahal Swim 2015

Op 1 mei vond de Fahal Island Swim plaats. Mede georganiseerd door twee Nederlanders, Eeke van Nes en David van Bourgogne, maar nog veel meer Nederlanders deden mee. Hans van den Berg zwom de Fahal Swim als oudste Nederlander; Kiki Michels als jongste.

Hans van den Berg (59 jaar)

"Het klimaat in Oman maakt zwemmen tot een ideale sport. Van mijn directe collega's, Mike Reddy en Jeroen Mans, hoor ik de hele dag niets anders dan zwempraat. In de zomer van 2013 besloot ik daarom te gaan trainen voor de Fahal Swim. Ik kon wel tien meter achter elkaar een maaiende beweging met mijn armen maken en met mijn benen trappelen, een combinatie van bewegingen waarvan ik dacht dat het de borstcrawl was. Met wat coaching en zwemles heb ik een betere techniek gekregen. Vorig jaar voor het eerst meegedaan en ik vond het een geweldige ervaring. Dit jaar minstens drie keer per week getraind met Mike en Jeroen. De laatste weken wat langere afstanden gezwommen, zo'n 2.5 km per keer. Mijn inschrijvingsformulier had ik twee weken van tevoren al klaar liggen, dus toen dan eindelijk de inschrijving opende, dacht ik een van de eerste te zijn en een 1-cijferig startnummer te scoren. Helaas, ergens heeft het systeem zich een beetje verslikt en kreeg ik startnummer 65, dat wellicht meer past bij mijn leeftijd... De avond voor de Swim heb ik een flink bord pasta gegeten, daarna vroeg onder de wol. Om vijf uur op, bordje yoghurt met muesli en twee bananen als ontbijt, en veel water gaan drinken om kramp te voorkomen. Voor zes uur op de club. Dan zie je al die mensen van de organisatie al druk in de weer, mijn hartelijke dank! Zo'n tweede keer, tja, je weet dat het best een eind zwemmen is, en je wilt de tijd van het jaar daarvoor verbeteren. Je legt jezelf dus een beetje druk op. Na de groepsfoto in de motorboten naar Fahal. Wat doet de stroming?



Door Hans van den Berg en Kiki Michels

Is het 'choppy'? Krijg ik kramp? Je denkt aan van alles onderweg. Dan kom je aan bij Fahal, wachten als een stel pinguïns op de rotsen. Gelukkig zag ik al snel mijn peddelmaatje Ton de Goeij. Hij is een zeer bedreven zeiler, en had wel eens een kano van dichtbij gezien, dus wij vonden het niet nodig om samen te gaan trainen. Daar we iets na hoogtij van start gingen, en de Golf dan begint leeg te stromen, verwachtten we een stroming van oost naar west. Dus ik had met Ton afgesproken om te koersen op Snobby Hill. Ik ging vlot van start. De eerste kilometer hadden we last van kwallen, niet leuk kan ik zeggen. Verder vond ik het lekker gaan, we bleven goed op koers. De laatste kilometer viel wel zwaar, was ik misschien toch te hard van start gegaan? Maar het voelde alsof ik een wereldtijd had gezwommen, en dan valt de geklokte 1 uur en 45 minuten een pietsie tegen, al was het een verbetering van drie minuten ten opzichte van vorig jaar. Wel een geweldige kick als je dan aan land kruipt, met al

die mensen die iedere zwemmer zo enthousiast verwelkomen. Drinken, ik wil wat drinken! Ja, een paar uur in het water liggen en dan zo uitgedroogd kunnen zijn. Dan een lekker ontbijtje scoren, toen de handdoek-uitreiking. Dank jullie wel, beste sponsors. In november gaan we definitief terug naar NL, dus het is niet aannemelijk dat ik volgend jaar weer mee zal doen. Maar zeg nooit nooit, wie weet?"

Kiki Michels (13 jaar)

"Dit was de eerste keer dat ik de Fahal Swim zwemmend heb gedaan, maar ik had 'm al een keer eerder gepaddeld voor mijn broer die toen zwom. Ik zit bij het ABA-zwemteam en train vier keer per week, zeven uur in totaal, dus mijn zwemconditie is goed. Mijn vader wou graag dat we de Fahal swim samen deden, en

ik dacht 'prima, ik doe mee!'. Toen ik besloot dat ik ging meedoen, was ik nog niet zo snel als ik nu ben, dus ik verwachtte dat mijn vader en ik wel gelijk op zouden gaan. Mijn vader en ik trinden een keer per week, meestal op zaterdag, ongeveer twee kilometer in de zee. Uiteindelijk hebben we besloten dat het handiger was dat we beide een eigen kano als support hadden, want ik zou waarschijnlijk sneller zwemmen.

Toen we vrijdagochtend aankwamen bij de bootclub gingen we eerst registreren. Vervolgens werd ons nummer, 71 en 72, op beide armen geschreven en het nummer van de boot die ons naar het eiland bracht werd op onze rechterhand geschreven. Als laatste kozen we een zwemcap: voor mij een gele. Mijn begeleider in de kano was mijn broer, Jari, samen met een vriendin van hem. Jari is ook naar de ABA geweest en zwom toen ook. Hij heeft de Fahal Swim eerder ook gezwommen en weet hoe het voelt om zo'n eind te zwemmen en welke kanopositie het fijnste is voor de zwemmer. We hebben nooit als kano en zwemmer getraind, maar ik vertrouwde op Jari omdat hij de Fahal Swim al eerder heeft gedaan. Hij wist precies hoe alles ging. De avond voor de swim hebben we overlegd dat Jari de kano rechts voor mij zou houden, zodat wanneer ik aan de rechterkant ademde, de kano zag en wist welke kant ik op moest.

De avond voor de Fahal Swim was ik niet nerveus en heb ik goed geslapen. Maar in de ochtend was ik best zenuwachtig dat ik een slechte tijd ging zwemmen of dat ik het niet zou halen. Toen we bij de registratie nog een tijdje moesten wachten voordat de boten kwamen, werd ik steeds nerveuzer. Natuurlijk ontmoetten we mensen die we kenden. De sfeer was een beetje gespannen, maar iedereen was ook erg enthousiast!

Toen de boot ons afzette bij het eiland, moesten we wachten bij het kleine strandje voordat het startsignaal werd gegeven. Om ongeveer kwart voor acht begon de swim en ging ik er vandoor. Het was eerst lastig om mijn kano te vinden, maar gelukkig vond de kano mij. De eerste kilometer zaten er onwijs veel kleine en grote kwallen. Vooral de kleine kwallen waren erg vervelend, omdat ik om de minuut gestoken werd, wat erg prikkelde en soms ook pijn deed. De tweede en derde kilometer gingen prima. Toen mijn broer me vertelde dat ik al een uur had gezwommen en 2,6 kilometer had gedaan, zwom ik iets harder door, want ik mikte op een uur en dertig minuten. De laatste vijfhonderd meter sprintte ik, en wat was ik blij om weer zand op de zeebodem te zien in plaats van donker blauw! Mijn tijd was 1 uur en 33 minuten en 25 seconden. Volgend jaar ga ik het nog een keer doen! Dan zwem ik hopelijk sneller!"





Verrassend Salmah Plateau

Door Goos Bakker

Het Salmah Plateau ligt op ongeveer 1500 meter hoogte, is een uitloper van het Hajar-gebergte en wordt ook wel 'Al Hajar Ash Sharqi' genoemd. Op weg naar Sur, via de kustweg, is het goed te zien aan de rechterkant. Het plateau is pas sinds een jaar of vijftien toegankelijk voor auto's. De indrukwekkende grotten, de Majlis Al Jinn Caves, waren toen al ontdekt (1983) en beschreven in het PDO nieuwsblad de 'Al Fahal' in de jaren tachtig. Toen konden de grotten alleen te voet worden bereikt. De Bimah Sink Hole geeft een aardig idee van hoe deze grotten er uit zien. De eerste keer dat wij het Salmah Plateau opgingen, volgden we het Oman Off Road boek: omhoog bij Fins (een echte off road ervaring), een bezoek aan de Caves (een indrukwekkend zwart gat) en dan via Quran weer omlaag in de buurt van Wadi Shab. Maar als je het Salmah Plateau op Google Earth bestudeert, zie je al gauw dat het er krioelt van de tracks, met diverse wegen zowel van de oostkant (Sur road) als van de westkant (Wadi Tayin, Ibra). Wat zijn zoal de mogelijkheden?

Beehives

Een hele mooie track voor het weekend gaat over het plateau en begint bij Qalhat, richting Sur. Bij Qalhat de weg af, om Qalhat heen

(langs de zee), onder de grote brug door en dan zie je de track omhoog gaan. De track loopt evenwijdig aan de snelweg over het plateau tot ongeveer 2000 meter hoogte en dan weer wat omlaag, via Halut (een klein bergdorpje met een moskee maar zonder winkels) richting de Beehive Tombs. Onderweg loopt er ook nog een track naar rechts, naar de bovenloop van Wadi Tiwi (met een prima kampeerplaats). Uiteraard kun je ook bij de Beehive Tombs kamperen, met als voordeel dat het daar lekker rustig is. In de winter kan het er door kou en wind erg fris zijn, met een temperatuur richting de 10 graden. Vanuit de Beehives loopt de track weer naar Quran, dat mooi weggestopt ligt in een wadi. Na Quran rechtsaf de berg weer op en deze weg leidt weer terug naar de Sur hoofdweg bij Wadi Shab.

Tip: je kunt in de buurt van de graven ook het plateau af, aan de Ibra-kant. Dit is een hele mooie dirt track afdaling die uiteindelijk uitkomt bij Wadi Kahbah (die weer iets verder overgaat in Wadi Tayin).

Dayqah

Een andere mogelijkheid is het plateau aan de noordelijke kant op te rijden vanaf Wadi Tayin (de Ibra-kant dus), iets voorbij het plaatsje Tool, waar de track steil omhoog loopt naar

het plateau. We hadden gehoopt dat we via een zijweg van de track bij het Dayqah stuwmeer konden komen, maar helaas werd de weg slecht tot zeer slecht. De track slingert zich over het plateau in oostelijke richting, met af en toe uitzicht op Dayqah, en vervolgens aan de noordkant van het plateau weer naar beneden. Eenmaal beneden aangekomen, kun je naar links richting wadi Dayqah of naar rechts richting Dibab (of Wadi Arbiyyin/Wadi Al Hayl).

Tip: van daaruit is het wel leuk om op de terugweg door het oude Quriyat te rijden en dan achterlangs tussen de bergen door via een mooie wadi, vaak met water, weer terug naar de hoofdweg Quriyat - Al Amirat.

Wadi Kahbah

Een track die we in maart hebben gedaan, ook weer 'ontdekt' via Google Earth, gaat omhoog in de buurt van het plaatsje Umq (afslag Bimah/Umq op de weg van Quariyat naar Sur). Deze weg, een dirt track, was matig tot slecht, waarschijnlijk veroorzaakt door de regen, en werd op het plateau zelf weer beter. De weg komt ook weer uit aan de andere zijde van

het plateau, in de buurt van Wadi Kahbah (zie tip bij Beehives). Persoonlijk vinden wij dit de mooiste track op het Salmah plateau, terwijl we de eerste helft nog niet eens gezien hebben omdat we door de wolken reden (uiteraard kozen we net een dag uit met regen op een gedeelte van het plateau. Door het slechte zicht zaten we zelfs op een gegeven moment bij iemand in de voortuin omdat we de weg gemist hadden!).

Tip: het is de moeite waard om eens een keer bij het plaatje Umq te kijken. De weg er naar toe is schitterend.

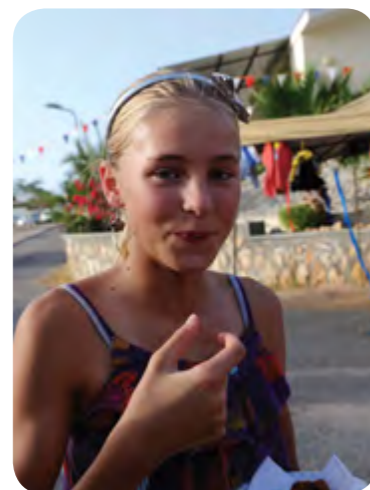
Kamperen op het plateau kan overal, hoewel het niet altijd gemakkelijk is om een beschutte plek te vinden. De beste periode om er naar toe te gaan is vroeg of laat in de winter met redelijke temperaturen 's nachts. De wegen zijn over het algemeen heel behoorlijk, maar niet aan te raden met een Toyota Echo. Het grootste voordeel is dat het plateau nog niet echt is ontdekt door de toeristenbureaus hier in Oman en het dus nog steeds redelijk rustig is.

Voor de gps-tracks kun je contact opnemen met gaagebak@gmail.com.





Vrijmarkt 2015





Nederland, maar een grotere maatschappij dan KLM of British Airways. Hij verhuist naar Berlijn, en heeft daar een hele plezierige periode. "Vervolgens kreeg ik een CEO-positie aangeboden bij een groot Nederlands bedrijf. Die positie heb ik aanvaard. Maar wat wil het geval? Onze kinderen zijn de deur uit, maar ieder jaar maakten wij nog altijd met hen een verre reis. In 2013 zeiden wij: "Jongens, wie gaat er mee naar Oman?" Dus we zijn naar Ibri geweest, Nizwa, 1001 Nights Camp, Sur, Turtle Beach, Shangri-La, Sohar en weer terug naar Muscat. Tijdens deze reis zei mijn zoon: "Papa, waarom neem je nou die baan in Nederland, dat is helemaal niks, dat bedrijf heeft alleen maar ruzie met de aandeelhouders en de board, ga nou toch lekker genieten van je commissariaten en ga reizen met mama." Daar heb ik naar geluisterd, en bij thuiskomst heb ik mij begin 2014 teruggetrokken als kandidaat, zes weken voor ik er zou beginnen. Een dag later wordt me gevraagd of ik niet geïnteresseerd ben om CEO bij Oman Air te worden! Nou, ik noem dat karma, of destiny, dus zes maanden later zitten wij in Oman. Waren wij niet door Oman gereisd, dan had ik die baan nooit geaccepteerd. Dan had ik gedacht dat het zou zijn als Abu Dhabi of Dubai, niks voor ons. Onze ervaring met Oman is dat het een totaal ander land is, met ontzettend vriendelijke mensen, veilig, en daarbij de uitdaging van een luchtvaartmaatschappij die bijzonder interessant is, dat veel ambities en veel mogelijkheden heeft. We hebben het erg naar ons zin!"

Het bedrijf

In tegenstelling tot veel Europese maatschappijen is Oman Air een groeiend, ambitieus bedrijf, maar dat geldt voor meer airlines in de regio. Voelt het niet de hete adem van giganten als Emirates en Qatar Airways in de nek? "Nee, wij hebben een eigen niche zoals dat heet. Wij vliegen onder de radar maar weten precies waar we naartoe vliegen. Wij hebben de ambitie van maximaal 70 vliegtuigen met een vooral regionale functie. Met onze strategische ligging en onze historische banden met enerzijds Iran en anderzijds Oost-Afrika (Dar es Salaam, Zanzibar, Kenia) dekken wij een aantal bestemmingen af. En met de opening van de nieuwe luchthaven in 2016 zullen we een dusdanige infrastructuur hebben dat we behalve point-to-point-vervoer ook veel overstappers zullen trekken. En ik

moet zeggen, de nieuwe lijnen die we gestart hebben, ontwikkelen zich goed. We krijgen nu steeds meer directe vluchten. Naar Singapore, Manilla, Jakarta, volgend jaar naar Shanghai... Dat gaat erg goed."

Als in 2016 de nieuwe luchthaven opent, kan Muscat iets meer dan 12 miljoen passagiers per jaar verwerken. Ook dan zal vrij snel weer de limiet worden benaderd, maar er zijn al expansieplannen. En de infrastructuur voorziet ook in andere luchthavens. Het is heel goed denkbaar dat de passagier die nu vanuit bijvoorbeeld de streek rond Al Ain of Ibri komt, in de toekomst vanuit Sohar naar India kan reizen. Maar Oman Air breidt ook uit naar Europa. Er is een contract afgesloten met CargoLux voor vrachtvervoer, en sinds kort natuurlijk de strategische samenwerking met KLM.

Gregorowitsch legt uit wat die behelst. "We hebben een overeenkomst voor code sharing met KLM. Wij zijn niet van plan om zelf naar Nederland te vliegen, dat doet de KLM. Maar omdat men nu met een Oman Air-vluchtnummer van Amsterdam naar Muscat kan vliegen, worden de doorverbindingen vanuit Europa en Amerika naar India veel makkelijker, en daarmee wordt het KLM-product veel aantrekkelijker om te verkopen. Andersom bieden wij dus nu een vlucht aan naar Amsterdam, en zijn we in staat veel passagiers vanuit India of andere landen aan te trekken, die dan op WY-code door kunnen vliegen. Dus zo'n code share zorgt er eigenlijk voor dat je je assortiment vergroot."

Terwijl veel Europese maatschappijen het momenteel moeilijk hebben, lijken ze hier in deze regio alleen maar te groeien. "We zijn aan het groeien, maar aan de andere kant moeten we ook de kosten in de hand houden. Met de lagere inkomsten van de olie moeten wij ook daar een stapje terug doen. Ik geef vaak het voorbeeld van Fokker. Een prachtig Nederlands product, maar het kreeg op een gegeven moment geen staatssteun meer en ging toen failliet. Oman Air is ook zo'n prachtig nationaal product, maar op het moment dat wij geen staatssteun meer kunnen krijgen, is het mijn taak ervoor te zorgen dat wij overlevingskracht hebben en dat we op onszelf kunnen staan." Het klantenbestand van Oman Air is zeer gemêleerd. Er zijn de zogenaamde labour workers uit bijvoorbeeld Manilla, Jakarta en India; er is religieus vervoer, mensen die op bedevaart gaan naar Saoedi-Arabië, die via Muscat vliegen; zakelijk vervoer, zowel vanuit

de Omaanse overheid als aan de overheid gerelateerd. En veel toeristen, enerzijds uit Europa (soms met een overstap naar een verdere bestemming, soms met final destination Oman), en anderzijds ook steeds meer Omani's die op vakantie gaan, naar Kuala Lumpur, Manilla, Jakarta en Bangkok. Vanwege die laatste groep wordt er nauw samengewerkt met het Ministerie van Toerisme. Het steunen van het Sultanaat Oman, samen met het Ministerie van Toerisme, is zelfs een van de doelstellingen van het bedrijf.

Werken met Omani

De directheid waar de Fransen moeite mee hadden, levert dat in een Omaanse omgeving geen problemen op?

"Nou ja, men leert natuurlijk over de jaren, maar transparantie is ook heel veel waard. Mensen zijn vaak in staat om zeer verbloemd dingen te zeggen; maar wat men hier wel waardeert, en dat ziet men meer in logistieke functies waarbij Nederlanders een hoge positie hebben: Nederlanders kunnen direct zijn en dat heeft soms een negatieve klank, maar ze zijn wel zeer transparant in de communicatie, doordat ze zeggen wat ze bedoelen. En dat voorkomt misverstanden, en het voorkomt ook dat vanwege onduidelijkheden tijdverlies optreedt. Wat ik vaak doe is beginnen met de verontschuldiging dat Lord Carrington en ook Churchill weleens gezegd hebben dat de slechtste diplomaten uit Nederland komen. Dan heb je vaak al de charme een beetje op je hand, en dan kun je ook zeggen: neem me niet kwalijk, maar ik vind eigenlijk dit of dat."

Dat er meer Nederlanders op hoge posities in



Omaanse bedrijven zitten, zoals je ziet in eerdere Raskrabbels, is dan ook geen toeval. "Nee, dat is geen toeval, we hebben veel gemeen. Oman is natuurlijk een land dat ook altijd veel handel gedreven heeft. In 1840 zeilden de Omani's New York binnen met hun houten schepen. Zij hebben ook altijd de wereld verkend, en hebben een enorme open structuur. Dat kan je ook goed teruglezen in het boek over de Omaans-Nederlandse relaties [door Willem Floor, zie Raskrabbel van juni 2014, red.], waar ik er overigens direct tien van heb gekocht. Het is een land dat begonnen is met visserij en handel, vaak al tijdens de zijderoute die hier doorheen liep. Wij Nederlanders hebben ons natuurlijk ook altijd naar buiten gericht, omdat we eerst een agrarisch land waren en niet veel grondstoffen hadden. De vriendelijkheid van de Omani's, en daarmee een open houding, hebben wij Nederlanders natuurlijk ook. Maar Nederland heeft wel een voorsprong opgebouwd door de havens, door de functie van Schiphol. De ervaring die daarmee is opgedaan in Nederland wordt hier zeer gewaardeerd, en waarschijnlijk daarom zijn op een aantal interessante logistieke functies ook Nederlanders benoemd." Waar bij Emirates het cabinepersoneel uit de hele wereld komt, probeert Oman Air juist het aantal Omani's aan boord te vergroten. Momenteel is dat zo'n 30%, onlangs is besloten te streven naar 50%. Dat is niet altijd gemakkelijk. "Dat heeft onder andere te maken met het serveren van alcohol. Het zullen ook meer mannen zijn, mede om fysiek krachtiger te kunnen optreden bij bijvoorbeeld agressieve



passagiers. Maar Omani's zijn ontzettend vriendelijk, hebben een groot gevoel voor gastvrijheid, altijd een glimlach, vaak goed opgeleid, dus dat past eigenlijk precies bij het product dat we bieden. En wij dragen daarmee ook bij aan het streven om de werkloosheid in het land de kop in te drukken."

Geland in Oman

Tenslotte willen we ook graag nog wat weten over de persoon Paul en zijn gezin. Hij is al 33 jaar gelukkig getrouwd met Jeannine en heeft drie kinderen. Het gezin heeft in Frankfurt gewoond, in Brussel, Scandinavië en Londen, maar is uiteindelijk naar Bilthoven gegaan om de kinderen in Nederland hun school te laten afmaken. Toen de jongste ging studeren volgde de periode in Berlijn. "En wij wonen nu hier. Wij wonen in Muscat Hills en hebben het erg naar ons zin. In het weekend af en toe tijd om daar wat te golven, en te genieten van het prachtige land en de vrije tijd die we hier hebben. Zoals laatst naar het Alila hotel, heerlijk. En gedurende de warmteperiode gaat mijn vrouw naar ons huis in Frankrijk en werk ik hier door." De oudste zoon werkt inmiddels ook bij de KLM. Zijn dochter begint binnenkort aan haar promotie in de geneeskunde, en de jongste zoon is nog volop aan het studeren. "Ze komen af en toe op bezoek. Komende Kerst gaan we weer met de familie een reis maken, deze keer naar Zanzibar – maar ik verwacht niet dat ik daarna door Zanzibari Airlines opgebeld zal worden, wij blijven in Oman!"



R Restaurant Review

Door Roos Lankhaar

"Passage to India"

Als je mij vraagt: 'hou je van pittig eten?' dan krijg je een duidelijke 'nee' te horen. Een curry at ik nooit in Nederland. Die ontdekking kwam pas in Oman, waar we met onze Engelse en Schotse vrienden 'curryavonden' mee mochten vieren (waarbij wij altijd verloren), en waar ik dus pas de diversiteit in de wereld der curries ontdekte. Via diezelfde 'curryvrienden' kwamen we aan dit adresje in Ruwi.

Het restaurant is niet moeilijk te vinden maar, zoals zoveel in Muscat, je moet het wel even weten. De ingang zit aan de achterkant van het Hatat House complex in Ruwi. Daar aangekomen, lopen we door een mooie poort en komen op een kleine binnenplaats waar de ingang van het restaurant ook zit. We zijn vroeg, half acht, en er zijn twee tafels bezet.

Het restaurant heeft de uitstraling van een bruin café (maar dan wel met service en netheid hoog in het vaandel). Een vriendelijke serveerster brengt ons naar een tafeltje voor twee en we krijgen de kaart. Dit restaurant heeft een alcoholvergunning, en dus krijgen we een plankje met een drankkaart en een currykaart. Verder is er midden in het restaurant een groot beeldscherm waar de hele avond cricketwedstrijden op te zien zijn. Zo te zien op hetzelfde niveau als het Champions League voetbal voor Europa. Het beeldscherm kan je 'uitschakelen', je hoort dan zacht het commentaar op de achtergrond en dat is warempel nog wel gezellig en huiselijk.

Als appetizer krijgen we een mandje met pappadums en een yoghurt dip met kruiden en naar wij dachten, avocado. Lekker om in de currysfeer te komen. We nemen de Murgh Tikka Masala, dat was een aanrader. Het lam schijnt ook erg lekker te zijn, dus ook een Bhuna Gosht (beide een milde curry, dat dan wel), dit met fried rice en twee soorten Naan brood. We wilden eerst gaan voor een broodmandje met nog meer soorten, maar dat werd afgeraden door de serveerster en dat was achteraf maar goed ook.

En nu komt het waar dit verhaal eigenlijk om draait... De curries waren heel erg lekker, vooral de lamscurry was heerlijk. Uiteindelijk hadden we nog heel veel over en na een voorzichtige vraag aan de serveerster, ging ze meteen alles wat over was inpakken zodat we het in een tasje mee naar huis konden nemen. En dat gebeurde (gelukkig) meer om ons heen. Toen we vertrokken waren alle plaatsen in het restaurant bezet.

Bij het afrekenen moesten we 22 OMR betalen, daar zitten twee drankjes en een grote fles water bij. Voor de kwaliteit van het eten en de sfeer van het restaurant was dat het ons volledig waard. Wij hebben er weer een adresje bij!

Ze bezorgen trouwens ook! Voor lunch van 12.00 tot 14.30 uur en 's avonds vanaf 19.00 tot 23.30 uur.



Passage to India Restaurant

MUSCAT, OMAN

Uit de oude doos

Door Agnes van der Gaag



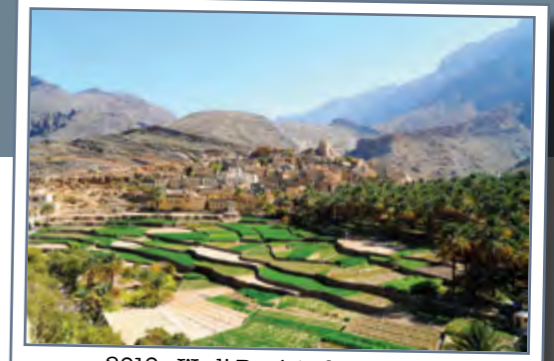
1988 - In Ayja, tegenover Sur, stond de toren er niet maar de moskee wel



2011 - Links van de moskee staat nu de toren



1988 - Wadi Bani Auf, Bilad Seet



2010 - Wadi Bani Auf, Bilad Seet



1989 - Je nam de boot om bij het dorpje Ayja, tegenover Sur, te komen



2013 - Nu is er een brug



1987 - De vis maakte men schoon aan de rand van het water en visafval werd geregeld de haven ingekieperd



2015 - De vis wordt schoongemaakt op stenen tafels, een groot contrast met 1987



1987 de "saloon cars" zaten regelmatig vast en je hielp om ze er weer uit te duwen



2014 - zet je je 4WD vast, en de volgende graaft zich ook even het grind in en zo speel je de hele middag verder



Misfat 1987



Misfat 2014

In Misfat hingen in 1987 bij hetzelfde huis en in hetzelfde raam de waterkruiken als in 2014



1987 - Het hele gezin kwam mee naar de kamelenraces in Salalah



2014 - Tot nu toe heb ik nog geen Omaanse vrouw gezien

Boekrecensie

'In de ban van mijn vader' van Sandro Veronesi – Gianni Arzon leidt een volmaakt leven: gelukkig getrouwd, een gezonde zoon en een carrière in de lift. In zijn hoofd heeft Gianni zuivere herinneringen: aan de films die hij heeft gezien, aan zijn jeugd en aan zijn relatie met zijn vader. Alle pech en ongeluk overkomt tot nog toe anderen. Tot op de dag dat Gianni zijn pas verkregen boekenprijs weggeeft zonder dat het een bewuste keuze is en vervolgens verdwaasd en in gedachten instapt bij een 'snorder' met een mogelijk gestolen auto. En als deze man ook nog eens zijn hele bestaan aan het wankelen brengt door te vertellen dat zijn pas overleden vader niet was wie hij altijd heeft gedacht dat hij was, is de totale afbraak van zijn bestaan begonnen. Alle zekerheden die Gianni dacht te hebben, blijken schijn te zijn.

Vanuit het hoofd van Gianni kijken we mee naar wat hij ziet en hoe hij de wereld ervaart. Zijn afwegingen en overwegingen worden minutieus getoond aan de lezer. Soms zijn dit verwarrende, bizarre gedachten, veelal zijn dit heldere inzichten. "Naarmate je ouder wordt, weet je niet wie je bent" en "Wat er ook gebeurt, je gaat door" zijn hier enkele voorbeelden van. Op het punt dat Gianni's wereld echt onder zijn voeten wegzakt, buitelen zijn gedachten werkelijk over elkaar heen, resulterend in een hoofdstuk zonder enige interpunctie. Je voelt hierdoor de gejaagdheid, de boosheid en de teleurstelling des te beter. Het boek heeft een open einde, omdat het doorgaat, hoe dan ook. Het ene euvel is amper verholpen en er dient zich alweer iets nieuws aan. Het is een boek dat je niet meteen grijpt. Maar wanneer het je gegrepen heeft, laat het je ook niet zomaar weer los. Het boek zit vol zijsporen en kleine extra verhalen, niet perse in dienst van het grotere verhaal, maar wel onlosmakelijk verbonden met de hoofdpersoon en zijn interpretatie van de wereld en het leven. Veronesi laat door de 'belevissen' van Gianni zien hoe wij onszelf en elkaar denken te kennen zonder dat dit zo hoeft te zijn. Ons geheugen speelt een gemeen spel met ons, omdat we onthouden wat we willen onthouden en slechts kleine gebeurtenissen kunnen onze herinnering vervormen en ons aan het twijfelen brengen over wat waar is en wat niet.



'Een soort familie' van Kees van Beijnum – Teun Draaijer kijkt terug op zijn leven op het moment dat alle keuzes weer open liggen: hij is gescheiden en ontslagen en zal zelf het heft in handen moeten nemen voor het vervolg van zijn leven. Dat zal niet eenvoudig zijn voor Teun, aangezien hij in het verleden uitblonk in het niét maken van keuzes. Daar waar zijn ouders heel duidelijke keuzes maakten over hoe te leven door zich actief in te zetten voor de pacifistische beweging, is Teun het leven voornamelijk overkomen. En juist daarin schuilt de schuld. De broer van Teun, Hans, is op jonge leeftijd overleden door een ongelukkige samenloop van omstandigheden. Toch zal Teun zich lang schuldig voelen en zichzelf de schuldvraag stellen. Teun keert voor het eerst sinds de dood van zijn broer terug naar Wieringen, zijn geboorteplaats, op het moment dat alle zekerheden wegvallen. Als volwassen man blikt hij terug, waardoor de lezer een goed beeld krijgt van de gevolgen van keuzes van ouders. Ouders die grote idealen hebben voor de wereld en hun kinderen en die het - achteraf bekeken - niet altijd even handig hebben aangepakt. Het verhaal gaat over vaste patronen en routines, over de wetmatigheden binnen een gezin die je als kind voor waar houdt, zonder deze in twijfel te trekken. Pas in de puberteit komen de vragen en het ontkoppelen, in dit geval met noodlottige gevolgen. Het boek geeft gedetailleerde beschrijvingen van de natuur op Wieringen en het leven binnen een bijzonder gezin. Een boek over ouders die hun uiterste best doen om het goed te doen, zoals de meeste ouders, en de effecten daarvan op twee kinderen, die ieder hun manier hebben om zich staande te houden in het leven. De boekenclub beoordeelde het boek met gemiddeld een zeven.



Te gast in Oman

Door Roos Lankhaar



Ik heb vandaag een ontmoeting met Martien Huisman, mede-schrijfster van de nieuw herziene editie van 'Te gast in Oman', waarin met verhalen

een actueel beeld van Oman geschetst wordt. Martien woont nu ruim 2 jaar met haar man in Oman. Ze heeft het hier geweldig naar haar zin en geniet enorm van de afwisselende en soms ook verrassende ontmoetingen die ze heeft. Ze spreekt, leest en schrijft Arabisch en heeft mede hierdoor Omaanse vrienden en vriendinnen en contacten met veel mensen in Oman. Ze trekt er regelmatig samen of alleen op uit om mensen te ontmoeten of te genieten van de cultuur en natuur die Oman te bieden heeft. Hierbij hoeft ze soms niet ver te zoeken, in de straat en in de wadi's rond haar huis kan ze al enorm verrast zijn door wat daar te zien valt.

Martien heeft Talen en Culturen van het Midden-Oosten en Journalistiek gestudeerd. In Nederland werkte ze niet zozeer in de journalistiek maar met inburgeraars en asielzoekers. Ze wilde graag ervaren hoe het is om in de Arabische wereld te wonen en werken. Met haar man, die in Nederland werkte als helikopterpiloot, is ze toen op zoek gegaan naar een bestemming in het Midden-Oosten. Hier in Oman werkt haar man als helikopterpiloot bij de ROP. Oman was voor beiden onbekend, puur toeval dus dat ze hier terechtwamen. Ze stapte nieuwsgierig en open op mensen af en krijgt daardoor vaak een inkijk in hun leven die niet iedereen krijgt. Zo regelt ze een rondleiding in een halwafabriek en wordt ze regelmatig bij mensen thuis uitgenodigd. Uit voorzorg draagt ze altijd lange mouwen en een lange broek en heeft ze altijd iets te eten bij

zich om uit te kunnen delen aan een gezelschap dat ze onderweg ontmoet. Dit uitwisselen wordt gewaardeerd. Hierbij gaat ze wel eens met meer eten naar huis dan ze gekomen is. Door de contacten die ze heeft, ontdekt ze alle facetten van het Omaanse leven. Deze levensverhalen hebben maar wat vaak overeenkomsten met onze eigen levens. "Niets menselijks is ons vreemd", aldus Martien. Als ze bij mensen op bezoek is, heeft ze als Westerse vrouw het voorrecht om zowel in het gezelschap van mannen als vrouwen te mogen verkeren, iets dat de meeste mannen niet ten deel valt. Hierdoor krijgt ze vaak een uniek kijkje in het gezinsleven.

Ze heeft een paar verhalen geschreven voor Te gast in Oman, waarop ik (en velen met mij blijkt) invul dat ze dan zeker veel van reizen houdt, maar ze houdt naar eigen zeggen niet van reizen: "vreselijk", zegt ze. "Maar ik houd er wel van om telkens andere mensen te ontmoeten". Ze heeft op haar reizen al heel wat landen in het Midden-Oosten bezocht. Het boekje TE GAST IN wordt uitgegeven door een kleine ideële uitgever die publicaties uitbrengt met aandacht voor mens en milieu, iets wat Martien meteen aansprak. TE GAST IN wordt uitgegeven voor heel veel landen, van Nepal tot de Oekraïne en van Australië tot Oeganda. Door de verhalen en perspectieven van verschillende schrijvers wordt je in dit boekje meegenomen op een reis door Oman waarbij je door de ogen van de schrijvers het verhaal meebeleeft. Het is geen Lonely Planet, maar als voorbereiding voor een reis en voor expats is het een prettig boekje met goede feitelijke achtergrondinformatie en daarnaast leuke diverse verhalen. Voor dit boekje heeft Martien vier verhalen geschreven waarin ze kijkt naar de eetgewoonten, traditionele kleding en plaatsen als Salalah en Nizwa. Je kunt het boekje online als e-book bestellen op de site www.tegastin.nl. Ook in de boekhandel kun je dit boekje bestellen.



Wil je een exemplaar van TE GAST IN OMAN? Beantwoord dan deze vraag en wij verloten twee boekjes onder de goede inzendingen! Hoe heet het plakkerige, mierzoete, gelatineachtige goedje dat je krijgt als je bij Omani's op bezoek gaat? Stuur je antwoord met je naam naar; raskrabbel@hotmail.com, dan maken we in de volgende Raskrabbel de twee winnaars bekend!

Ik en mijn sport

Door Agnes van der Gaag

Voor deze Raskrabbel hebben wij Mare Versteeg (11 jaar) en Mara van de Rijzen (9 jaar) gevraagd om over hun paardrijden in Oman te vertellen. Mare heeft al sinds haar zevende jaar les, terwijl Mara hier in Muscat is begonnen in oktober 2014. Allebei hebben zij twee keer per week paardrijles van drie kwartier bij Qurum Equestrian School. Bij deze manege, waar soms een wachtlijst is voor nieuwe leden, rijden alleen maar meisjes paard. Een paardrijles kost 100 OMR voor 10 lessen en je moet 24 uur van tevoren afzeggen als je niet kunt komen. Mare heeft les van twee instructrices, Mara altijd van Astrid; ze zitten niet bij elkaar in de groep. Ze zijn de enige Nederlandse meisjes in hun groep.

Mare vertelde ons belangrijke dingen over paardrijden. Dat je sommige spullen kunt lenen op de manege zoals een body protector, een harnas dat je bovenlichaam beschermt en verplicht is tot en met je twaalfde jaar, en een cap. Blijf je paardrijden dan moet je laarzen of chaps, dat zijn een soort kousen voor over je broek in plaats van laarzen, en een paardrijbroek kopen. "In de zomer vind ik het



wel bloedheet als ik ga paard rijden maar dat komt ook door mijn harnas. Ik heb les in de buitenbak. Ik heb geen lievelingspaard maar Manaza is een paard dat 24 jaar oud is en lekker rijdt en goed luistert. Ook Entar vind ik lief en die is ongeveer 15 jaar.

Oefeningen die ik heb geleerd zijn bijvoorbeeld sitting troth (draven), draf in zit, staand draven en dat is heel moeilijk en op en neer draf in normaal. De moeilijkste oefening is three loops serpentine omdat je dan heel erg moet opletten. Je rijdt in een soort slangachtig iets en het paard mag niet te langzaam en niet te snel gaan. Maar het ligt er ook aan op welk paard je rijdt. Wij doen ook spelletjes met de paarden, bijvoorbeeld horseball. We spelen dan met twee teams en je hebt dan een bal met handvaten en die geef of gooi je naar elkaar. De letters in de bak (zo heet dat waar in wij rijden) die zijn er voor als de juf bijvoorbeeld zegt "ride from F to B", dan rij je door het midden van de bak. Ik heb hier in Oman één keer in 't park gereden.

Ik heb soms spierpijn in mijn armen van het paardrijden. Paarden eten hooi, droogvoer, soms krijgen ze van de kinderen een beetje wat lekkers, komkommer, appel en een wortel. Ik ga niet graag van huis weg maar ik ben vorig jaar toch een keer naar een paardenkamp in Nederland geweest en dat was heel leuk."

En Mara schrijft ook nog een leuk verhaal over paarden. "De stijgbeugels doen geen pijn bij het paard, ze komen niet tegen de buik. Een bit hebben ze geen last van, het zit achter de tanden, daar zit een holte waar het bit in gaat. De kiezen zitten achter de holte. Als je trekt om hem te laten stoppen dan vindt het paard dat niet fijn, het bit moet ook precies passen. De zweep die doet pijn als je er te hard mee slaat. Alleen als het paard luistert krijgt hij geen pijn want je moet het zachtjes doen, luistert het paard niet dan moet je een hardere tik geven. Paarden bijten niet vaak en alleen als je ze irriteert. Er is één paard op de manege die bijt wel sneller.

Mijn lievelingspaard en -pony zijn Jamila en Manaza en waarom de eerste mijn lievelingspony is omdat ze mij haar liet aaien en waarom de tweede mijn lievelingspaard is, omdat ze zo goed rijdt. Oefeningen die ik geleerd heb zijn staandraf,

around the world, scissors, zitdraf, over een balkje in draf. De moeilijkste is zitdraf, omdat het moeilijk is om te blijven zitten als het paard hobbelt. Je kunt ook spelletjes doen met de paarden zoals een shawl afpakken bij elkaar die aan de achterkant van je broek vast gemaakt is, of tikkertje als je op de rug van het paard zit. Ik heb geen spierpijn van paardrijden alleen in zitdraf doen je billen wel pijn.

Paarden gaan niet onder de douche, maar ze gebruiken wel een tuinslang om ze soort van te douchen. Paarden kun je het beste voor het paardrijden borstelen. Als er zand of modder op de buik van het paard zit en de riem van het zadel gaat over de buik dan gaat dit schuren en doet dit pijn. Bij het borstelen van de staart nooit (!!!) achter het paard gaan staan maar altijd er naast. Hij kan altijd naar achteren trappen. Heel belangrijk is het schoonmaken van de ogen. Met een spons met water, geen sop, maak je de ogen schoon. Je gaat heel voorzichtig van boven naar beneden en over het oog als het paard zijn ooglid dicht doet. En de neus ook, maar niet erin.



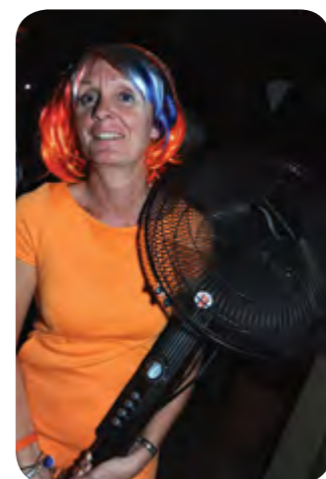
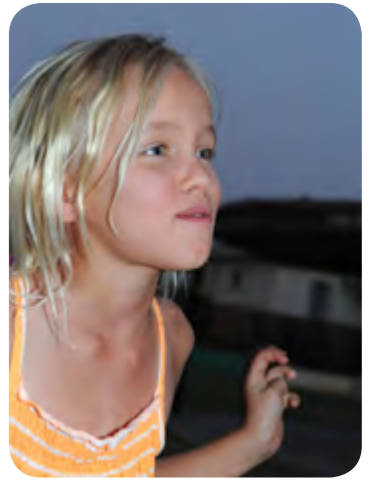
عيادة القرم البيطرية
Al Qurum Veterinary Clinic
DR. ELKE HEITZ MRCVS - DR. NATALI KRANJEC DVM - DR. PETAR BOGUNOVIC DVM - DR. HETTY PENNINKHOF DRs.

- * Adopt a cat or dog - Sponsor a cat or dog Project
- * Consultations - Vaccinations - Operation
- * Fully Equipped Hospital
- * Horse Treatment and Medications
- * House Calls by Appointment
- * **24 HR Emergency Service - 92703273 out of hours only**
- * Full Import and Export Service
- * IATA Approved Travel Kennels
- * Pet Food - Treats - Toys - Accessories
- * Eukanuba - IAMS - Royal Canin
- * Beaphar - XtraVital

Location: Way 1822, Building 1467, Qurum, Sultanate of Oman - Postal Address: PO Box 36, P.C. 118, Muscat, Sultanate of Oman
Tel: +968 24562263 - Fax: +96824562804 - Email: info@muscatvets.com - Website: www.muscatvets.com

ROYAL CANIN
KNOWLEDGE AND RESPECT

Eukanuba
FEED THE BREED



Financiële perikelen

Huis & Hypotheek

Door Henk Vriesman



Geachte expat,

Het wordt weer eens tijd om naar de huizenmarkt in Nederland te kijken. Veel expats gaan vroeg of laat terug naar Nederland en willen dan een (andere) woning kopen. De meeste mensen kunnen de woningmarkt

natuurlijk niet betreden zonder hypotheek. Bij de hypotheekverstrekking is echter heel veel veranderd. Niet alleen de fiscale regels zijn veel strenger maar ook de verstrekkingseisen die de banken aan u stellen zijn aangescherpt. Bovendien zet de tweedeling tussen de Randstad versus de rest van Nederland door. De regio Eindhoven vormt daar een uitzondering op. De woningmarkt is sterk in beweging en de veranderingen gaan heel snel. Dat maakt het voor expats moeilijk een vinger aan de pols te houden. Het is echter belangrijk dat als u de woningmarkt betreedt, u dit doet met realistische verwachtingen. Al is het maar om teleurstellingen te voorkomen.

Huizenmarkt

De conclusie bij de laatste update, in oktober 2013, was dat de bodem nabij was. Sinds die tijd is het weer hard gegaan in bepaalde regio's en wat minder in andere. De marktverwachting was toen een stijging van 1,5% in 2014, maar dat is aanzienlijk meer geworden. Landelijk zijn de prijzen in 2014 met 3,9% gestegen (bron Calcasa). In Groot Amsterdam was dit echter 7,9% en in Zuid-Oost-Friesland was het een daling van 1,6%. We zien dus dat de regionale tweedeling sterk doorzet, niet alleen in de prijzen maar ook in het aanbod. De prijzen in de Randstad en de regio Eindhoven groeien sterker dan die in de periferie. De oorzaak daarvan zit in de ontvolking. Op de site van het Planbureau voor de leefomgeving kunt u een kaart bekijken over de bevolkingsontwikkeling van 2008 tot 2040. <http://www.pbl.nl/publicaties/2011/Demografische-groei-en-krimp-in-Nederland>. Deze link heb ik u eerder gegeven in een column uit 2012. Ik laat hem nog een keer zien, omdat we nu zien dat de voorspelling tot nu toe klopt. De verschillen in woningprijzen zijn aanzienlijk en lopen op. Als u gaat kopen moet u hier rekening mee houden. De oude makelaarswijsheid dat er maar drie dingen tellen bij het kopen van een huis, wordt nog belangrijker. Deze drie dingen zijn: locatie, locatie en nog eens locatie.

Prijzontwikkeling

Kijken we naar het prijsniveau dan zien we dat appartementen het meeste in waarde zijn gestegen: met 4,8%. Daarna komen de tussenwo-

ningen met 4,2%. We zien verder dat in 2014 de duurdere woningen boven de 1 miljoen een goed herstel lieten zien met 4,6%. In het eerste kwartaal van 2015 zien we een kleine stagnatie. Het aantal verkochte huizen nam wel sterk toe (19% jaar op jaar), maar de waardestijging was slechts 0,1%. De hoofdoorzaak daarvan is de overheid die, precies op het verkeerde moment, zand in de raderen gooit. We zitten daarmee op een totale stijging van 4% sinds het dieptepunt van juni 2013. Dat is echter nog 18% onder de top van 2008. Woningbezitters en diegenen die in woningen beleggen, hebben daarmee in 10 jaar tijd niets verdiend. Een beetje (fonds)belegger deed in die periode 5 tot 7% per jaar. Als het u niet alleen om het woongenot ging, dan zat u dus verkeerd. Af en toe verkeerd zitten hoort bij beleggen en overkomt iedereen. De voorspelling voor 2015 is een stijging van 3,3% gemiddeld. Regionaal zien we weer die tweedeling met een groei van 4,6% voor West-Nederland tegen 2,2% voor Oost en Zuid en slechts 0,4% voor Noord-Nederland. Bij koopplannen in Noord-Nederland hoeft u dus geen haast te maken. Voor kopers is het ook nog van belang te weten wat het verschil is tussen de vraagprijs en de prijs die er uiteindelijk betaald wordt. Dat verschil daalt. Het was ongeveer 10% en nu is het ongeveer 5%. Bij tussenwoningen is het nog lager. Bij vrijstaande huizen is er meer ruimte dan die 5%, omdat daar een grote voorraad woningen is die al langer dan drie jaar te koop staan.

Lage rente

De grote aanjager van de woningmarkt is de extreem lage hypotheekrente. Het regent al maandenlang renteverlagingen in mijn mailbox en veel mensen kunnen daar hun voordeel mee doen. Hoe? Dat heb ik uitgebreid beschreven in een (nieuwe) 'Notitie Hypotheek Expats'. U vindt die op mijn site <http://www.planningmaster.nl>. Dan de hamvraag: als u wilt kopen, kunt u dat ook? Als uw referentiekader over huizen en hypotheek dateert van voor 2013, dan kon dat wel eens tegenvallen. Dat heeft een paar oorzaken, namelijk de leennormen van de overheid en de verstrekkingseisen van de hypotheekverstrekkers.

Leennormen

Hier zit het grote knelpunt. Het Nibud mag van Den Haag voortaan bepalen hoeveel we kunnen lenen. Per 1 januari is deze leennorm aangescherpt met 0,5 tot 6,5%, afhankelijk van uw inkomen. Daar komt per 1 juli nog zo'n schepje bovenop en dan gaat ook de NHG-norm (Nationale Hypotheek Garantie) verder omlaag naar € 245.000 (dat wordt € 225.000 per 1 januari 2016 en dan heeft in de Randstad niemand meer wat aan NHG.) Het tikt vooral aan bij de lagere inkomens. Hierdoor dreigt de net

op gang gekomen doorstroming stil te vallen. De leennorm (CHF-norm) is gebaseerd op een percentage van uw bruto inkomen dat u 'mag verwonen'. Daar komt 3% van uw vrije vermogen bij, dus dat helpt als u vermogen heeft. U kunt op dit moment met een ton aan inkomen, net iets minder dan € 500.000 lenen bij de meeste geldverstrekkers. Na 1 juli wordt dat weer een stukje lager. Een paar jaar geleden was dat € 600.000. Het maximum leenbedrag voor 2008 was nog aanzienlijk hoger. Een andere verandering is dat u dit jaar nog 103% van de koopprijs kunt lenen en dat wordt ieder jaar 1% minder. In 2018 mag u alleen nog maar de koopprijs lenen en moet u de kosten koper (2% plus ongeveer € 2.000 voor advies, € 1.500 voor de notaris en € 400 voor de taxatie) dus zelf inbrengen. De normen worden door alle hypotheekverstrekkers rigoureus toegepast, waarbij er meestal geen oog is voor uitzonderingen.

Krent in de pap

Voor expats zit de moeilijkheid vooral in de werkgeversverklaring (vast dienstverband) als u in loondienst bent. Voor ondernemers is de eis dat ze drie jaarrekeningen moeten kunnen laten zien, van liefst een Nederlands eigen bedrijf. Voldoet u niet aan die eisen dan gaat de deur bij de meeste hypotheekverstrekkers op slot, omdat u niet aan

de verstrekkingseisen voldoet. Alleen de drie grootbanken willen dan nog wel eens met u praten, maar alleen als u flink eigen geld (10% tot 30%) inbrengt en liefst een flink vermogen heeft. De banken kunnen op een andere manier business binnenhalen. Dat kost u dus weer extra geld via een achterdeur. Het bovenstaande geldt allemaal voor een (fiscale) eigen woning. Wilt u financiering voor een tweede huis of een woning waar u voorlopig nog niet gaat wonen (een box 3 huis), dan wordt het nog moeilijker maar het kan wel, zelfs in het buitenland. ABN heeft speciale hypotheek voor aankoop van een huis in België, Spanje, Italië, Duitsland en Frankrijk. De conclusie is dat de hypotheekverstrekking bij de grootbanken weer mondjesmaat op gang komt. Daarbij worden echter alleen de krenten uit de pap gevist. Laten we het er maar op houden dat u als expat een krent moet zijn als u wilt kopen.

Mocht u vragen hebben over het bovenstaande of willen reageren, dan kunt u mij mailen naar: Henk@PlanningMasters.nl

Uw Raskrabbelaar
Henk Vriesman MFP CFP®
DSI Beleggingsadviseur



Henk Vriesman MFP CFP®
DSI Beleggingsadviseur

www.planningmasters.nl
Henk@planningmasters.nl
Skype: [henk.vriesman](https://www.skype.com/people/henk.vriesman)
Tel: 0031-72-5816015

FINANCIËEL ADVIES VOOR EXPATS
PENSIOENOPBOUW - HYPOTHEKEN - FISCALE ZAKEN

*Ik ben regelmatig in Oman en de Emiraten. U kunt mailen voor een vrijblijvende afspraak bij u thuis.
E-Advies via skype of telefoon, vraag de tarieven*

Driekbord

NIEUWE NEDERLANDERS EN NEDERLANDSTALIGEN IN OMAN

HOLLANDE
NIEUWE

Martin Heres

Wibo & Lisette Schipper-Koese met Tim & Bart

Erick en Ingrid Schless-Bastmeijer met Feline & Lauren

Timo & Anjou Tjan met Raoul, Floris & Nico

Willem en Yvonne Schulte

WELKOM!

GEBOREN ^{10c+5}

Madieke Anna Hiltse

17 mei 2015

Dochter van
Hilde Coppes en Steven Moerman
zusje van Mannes

NEDERLAND

Informatie ontvangen van de Nederlandse ambassade in geval van nood?



السفارة الهولندية

Nog niet aangemeld in Kompas? Registreer je via: <https://www.kompas.buzaservices.nl/registration>.

Autohuur tarieven  vanaf € 24,-* per dag

all-in

• Laagste eigen risico • Geen extra verzekeringen bij aankomst • No nonsense voorwaarden

www.bbcarrental.com

BB&L

Car rental made personal

*28+ DAGEN TARIEF CATEGORIE A, EXCL. SCHIPHOLFEE

TANDARTS PEYE (PETER) VLOT

ORTHODONTIST MICHAEL DE WORSOP



Qurum Medical Centre, 61 Al Ilam Street, Medinat Al Ilam

Voor afspraken bel: **24692898 / 24692856**

www.qurummedicalcentre.com

Save time
check in
online at
klm.com



With klm.com you can
reserve your favourite seat
without leaving
your favourite seat.



Journeys of Inspiration